

**BÜTÜN
ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ
BİRLESİN!**

kitle

PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR
22 EYLÜL 1975 250 krş
YIL:2 SAYI: 76

haftalık sosyalist gazete

**FAŞİZME,
EMPERYALİZME,**

TEKELLERİN EGEMENLİĞİNE

**KARŞI
ÇIKMAYAN
İLERİCİ
DEĞİLDİR!..**

'den haberler

Devlet Güvenlik Mahkemeleri kaldırılmalıdır

● TSİP GENEL YÖNETİM KURULU ANKARA DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ ÖNÜNDE BİR BASIN TOPLANTISI YAPTI

● ANTI FAŞİST, ANTI EMPERYALİST MÜCADELENİN GÜÇLENDİRİLMESİ, GÜÇBİRLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ KARARI ALINDI

TSİP Genel Yönetim Kurulu üyeleri, Ankara'da, Devlet Güvenlik Mahkemesi önünde, geçtiğimiz pazar günü bir basın toplantısı düzenlemişler ve sosyalistler, özellikle de TSİP üzerinde yoğunlaşmış olan faşizan baskıları protesto etmişlerdir.

Devlet Güvenlik Mahkemesinin önünde yapılan basın toplantısında, TSİP Genel Yönetim Kurulunun bir gün önce aldığı kararlar, anti-faşist anti-emperyalist mücadele ve güçbirliği konuları açıklanmış ve Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması, Anayasa Mahkemesinin iptal kararının açıklanması için bir kampanya başlatılacağı bildirilmiştir.

Devlet Güvenlik Mahkemesi önündeki basın toplantısında yapılan açıklama şöyledir:

«Partimiz üzerinde yoğunlaştırılan anti-demokratik baskıların, Genel Sekreterimiz Yalçın Yusufoglu'nun tutuklanması ve Ankara İl Örgütü yöneticilerimizle iki Merkez Yürütme Kurulu üyemizin 8 yılı aşkın hapis cezalarına çarptırılması ile had safhaya varması üzerine Genel Yönetim Kurulu 13 Eylül 1975 günü olağanüstü toplanarak son durumları görüşmüş ve faşizmin termanışına karşı yürütülecek politikayı ve genel çalışma programını tesbit etmiştir.

G. Y. Kurulumuz, faşist saldırıların ve anti-demokratik baskıların, özellikle seçim öncesinde genel olarak sosyalistleri ve özel olarak en güçlü, en örgütlü sosyalist hareket olan Partimizi hedef aldığıni tesbit etmiş; buna karşılık, ülkemizin

ve dünyanın objektif şartları açısından, faşizme karşı sürdürülen sürekli mücadelede, parti politikasında değişiklik yapılmasını gerektiren bir durum olmadığı kanaatine varmıştır. Bu prensibin ışığında, önümüzdeki dönem Parti tarafından yürütülecek çalışmaların ana hatları şöyle özetlenebilir:

Anayasa Mahkemesinin 4 küsur ay önce almış olduğu kararlar Anayasaya aykırılığı sabit olan Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı bir kampanya yürütülmesi. Bu amaçla: a) Anayasa Mahkemesinin, sadece sosyalistleri değil bir avuç egemen zorba dışında tüm halkımızı hedef almak amacıyla 12 Mart faşizmi tarafından kurulan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin iptal kararını bir an önce

Jonu 8'de

TSİP Trabzon İl Örgütü "Hareket Birliği" çağrısı yaptı

Yönetici arkadaşlar, İnsanlık köklü ve yeni değişikliklerin eşliğinde. Dünyamızda barış ve sosyal ilerleme güçleri, artık kesinlikle ağırlık kazanıyor, yol alıyorlar. Bu gelişmenin en büyük engeli, jandarmalığını ABD Tekellerinin yaptığı emperyalizmdir.

Emperyalist sömürü sistemi içindeki Ülkemiz de bu çelişkilerin dışında değildir. Egemen güçlerin tahakkümü giderek sertleşirken öte yandan MC'nin iktidar olmasıyla geniş halk kitlelerinin hoşnutsuzluğu artmakta ve bu da siyasal plâforma yansımaya başlamaktadır.

Doğal olarak, devlet mekanizmasını halkımız üzerinde bir baskı aracı olarak kullanan MC iktidarı halkımıza karşı faşist saldırılar düzenlemektedir.

MC iktidarının açmazları genel olarak şunlardır:

1 — Sıkıyönetim dönemlerinde amansız bir baskı altında tutulan işçi sınıfımızın toplu sözleşme, grev ve sendika seçme özgürlüğü (referandum) taleplerini yaygınlaşmış potansiyel güç haline geldi.

2 — Tarım işçileri ve yoksul köylüler kapitalist tarım işletmelerinde direnişlerini sürdürüyorlar.

3 — Teknik elemanlar, öğretmenler ve tüm memurlar, hayat pahalılığı ve gerçek ücretlerinin azalması karşısında, toplu sözleşmeli, grevli sendika hakkı için mücadele ediyorlar.

4 — Öğrenci gençlik «demokratik üniversite» şiarıyla anti-faşist mücadele içinde yerini alıyor.

5 — Aydınlar, ilerici basın ve sanatçılar bütün baskılara rağmen halkımızın yanında olduklarını gösteriyorlar.

Gün geçmiyor ki, Anadolu'nun her hangi bir yerinde ilerici öğretmenlere saldırılsın,

Gün geçmiyor ki, ilerici öğrenci gençleri kiralık faşist katiller kurşunlansın,

Gün geçmiyor ki, bir gazete, kitap toplatılıp yazı işleri müdürü ve yazarlar tutuklansın.

Son olarak, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusufoglu'nun tutuklanması ve TSİP'nin Ankara İl Yöneticileri hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesince mahkûmiyet kararı verilmesi MC iktidarının niyetlerini açıkça göstermektedir.

Jonu 8'de

TSİP İL VE İLÇE KONGRELERİ SÜRÜYOR

TSİP Ankara ve Kayseri il Kongreleri yapıldı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin il ve ilçe kongreleri sürmektedir. 14 Eylül günü Ankara'da, TSİP Ankara il örgütünün 1. Olağan kongresi yapılmıştır.

Kongreye genel merkez adına Genel Başkan Ahmet Kaçmaz katılmıştır. Ahmet Kaçmaz yaptığı konuşmada dünya ve Türkiye'de gelişen son siyasî durumlar üzerinde durdu. Partinin önümüzdeki dönem çalışmaları ve genel politik hat konusunda bilgi vermiştir.

TSİP genel başkanı özette şunları söylemiştir: «İktidar paylaşmanın imkân ve avantajlarını da kullanan faşist güçler, her türlü demokrasi dışı uygulama ve zorbalıklarla termanışlarına devam etmektedirler. Ülkemizde burjuva demokrasisi anlayışının bile, bir hayli geri düzeyde olması, en «demokrat» sayılan ilerici kurum ve kişilerin bile demokrasiyi CHP ile sınırlamaları, CHP'nin solunda demokrasinin işlemeyişini olağan karşılayıp, bu kesime yöneltilen amansız baskıları görmezden ve duymazdan gelmeleri, gerizileri ve saldırılarına, daha da pervasız kılmaktadır. Egemen güçler son tutumu ve icraatlarıyla örgütlü sosyalist hareketten ölümüne korktuklarını göstermişlerdir. Partimize yöneltilen baskılar, onların bu korkularının somut delilleridir. Sosyalist hareketle ve partimize yöneltilen baskılara karşı çıkıyor, fakat bu konuda sızlanmıyoruz. İşçi sınıfının bilincine ve örgütlü mücadelemize olan sarsılmaz inancı

mız, bütün zorlukların üstesinden geleceğimize inancımızı pekiştiriyor. Zor dönemlerden alınımızın ağıyla ve başarıyla geçip, halkımızın sömürü ve baskıya karşı mücadelesini daha ileri boyutlara ulaştıracağımıza inancımız tamdır.»

Genel Başkan'ın konuşmasından sonra delegeler çeşitli konulara değinmişler ve eleştiriler yapılmıştır.

Daha sonra yapılan seçimlerde, il yönetim kurulu üyeliklerine Mehmet Yücel (başkan), Seyhun Şirin (sekreter), Selçuk Çalhan (sayman), Ali Sarıgül (üye), Mehmet Kurnaz (üye), Mahmut N. Sezgin (üye), Ökkeş Ünlübayır (üye), yedek üyeliklere Hasan Yavaş, Ekber Gökay, Ahmet Kasnaklı, il onur kurulu üyeliklerine Atilla B. Ersözen, Erdoğan Aydoğdu, Mürüvvet Hasdemir, Fethi Demirkol (yedek) Genel kongre delegeliğine Suat Bozkuş, Mehmet Yazırlı, Ahmet Gök, Hüsamettin Küçükali, Barış Turak, seçilmişlerdir.

TSİP Kayseri ili'nin birinci olağan kongresi de geçtiğimiz hafta pazar günü yapılmıştır. Kongreye genel merkez adına Merkez Yürütme Kurulu üyesi Hamdi Gülen katılmıştır.

Kongrede yapılan seçimlerde, il yönetim kuruluna Yunus Başoğlu, Ali Köstekçi, Mehmet Ali Akpınar, Süleyman Şen türk, Derviş Arık, Yaşar Erdal Tümtürk, Hüseyin Kukul; onur kuruluna Ahmet

Gayretli, Mustafa Erciyes, Recep Kukul ve büyük kongre delegeliğine Derviş Arık seçilmişlerdir.

Elâzığ Merkez İlçe kongresi 7.9.1975 Pazar günü parti binasında yapılmıştır. Kongreyi bir konuşma ile açan merkez ilçe başkanı Tahir Arash, Egemen sınıfların, son sıralarda sosyalistler, özellikle Türkiye Sosyalist İşçi Partisi üzerine yoğunlaştırdıkları baskıları anlatmış bu anti demokratik, Anayasa dışı faşizan baskıları protesto etmiştir.

Divan seçiminden sonra konuşan Elâzığ İl Başkanı Mehmet Yıldırım, ülkemizin tüm bağımsız olmadığını emperyalist sömürü altında bulunduğunu söylemiş «Bağımsızlık mücadelesi anti emperyalist mücadele demektir. Bu mücadele demokrasi ve sosyalizm mücadelesinden soyutlanamaz» demiştir.

Eski yönetim kurulunun ve mali raporun ibrasından sonra seçimler yapılmıştır.

Yeni yönetim kurulu şu arkadaşlardan oluşmuştur: Tahir Arash, Nevzat Gür, Hasan Yüksel, M. Ali Tan, Ali Güner. İl kongresi delegeliklerine de Tahir Arash, Nevzat Gür seçilmişlerdir.

TSİP Trabzon Merkez İlçe Kongresi de 7 Eylül günü merkez ilçe başkanı Hüseyin Hasançeli'nin konuşmasıyla açılmıştır.

Jonu 8'de

TSİP İzmir İli bildiriyor

YILMAZ GÜNEY
DERHAL SERBEST
BIRAKILMALIDIR!...

Her geçen gün yurdumuzda, bir devrimci işçi, öğretmen, öğrenci öldürülüyor, kurşunlanıyor. Partimiz genel sekreteri, il yöneticileri tutuklanıyor, ceza üstüne ceza kesiliyor. Gerici egemen sınıf ve tabakalar halkımıza, halkın gerçek dostlarına ZULÜM üstüne ZULÜM yapıyor, saldırılar düzenliyorlar...

Tüm bunlara paralel olarak gelişen olaylar dizisi içinde, 1 yıldan beri TUTUKLU BULUNAN, kitlelerden koparılmaya çalışılan bir SOSYALİST SANATÇI var zindanlarda... YILMAZ GÜNEY...

Provokasyona getirilerek bir ölüm olayına adı karıştırılan Yılmaz Güney'in tüm deliller lehinde olduğu ve bu durumun Adli Tıp raporlarında da saptandığı halde GEREKÇESİZ olarak tutuklu bulunması sırf politik nedenlerden ötürüdür!... BURJUVA HUKUKU İFLAS ETMİŞTİR!...

Bu, ülkemizin koşullarında bir «DREYFÜS DAVASI»dır!. Başka nedenlerden tutuklandığı ve tutukluk nedenleri ortadan kalktığı halde bir işçi toplantısına gönderdiği meşajdan ötürü 142. den yeni açılan davayla YILMAZ GÜNEY'in tutukluluğunun sürdürülmesinin istenmesi, açıkça egemen çevrelerin gözü dönmüşlüğüdür. KENDİ KOYDUK

Jonu 8'de

günlük sosyalist gazete için görev başına

Kitlelere seslenmek... İşçi sınıfına, emekçi kitlelere ulaşmak... Emekçi yüzbinlerin, milyonların burjuva toplumunun olayları çarpıtmasından bilinç saptırmasından, sis ve yalan perdesinden kurtulması... İşçi sınıfının evrensel gerçeğini ve bilimini, burjuva toplumunun kesif yalanına, dolanına karşı en geniş emekçi kesimleri aydınlatmak için kullanmak... Aylık, onbeş günlük, haftalık yayınların ötesine geçip, **HERGÜN GENİŞ KİTLELERE SESLENMEK...**

Çağımızda sömürü düzeninin sürdüğü ülkelerde, kitlelere ulaşmakta, bir anda yüzbinlere, milyonlara seslenmekte kullanılan radyo-televizyon, basın gibi kitle haberleşme araçları burjuvazinin, parababalarının, tekellerin kontrolündedir. Bu araçları, ekonomik, siyasal, ideolojik mücadele bütününün bir yanını meydana getiren, burjuva ideolojisinin saldırısına, saptırmasına, afyonlamasına karşı mücadelede işçi sınıfının ve emekçi halkın hizmetinde kullanmak işçi sınıfı hareketinin ihmal edemeyeceği bir gerekliliktir.

İşte **GÜNLÜK GAZETE** sorunu bu bütünlüğün bir parçası olarak ortaya çıkıyor.

İLERİCI GAZETE-SOSYALİST GAZETE...

Bazıları, Türkiye'de ilerici, demokrat çizgide günlük gazetelerin varlığını ileri sürebilecek; sosyalist günlük gazetenin önemini küçümseyebilecek; acil mesele olarak görmeyecektir. Gerçekten de, bugün Türkiye'de biri büyük gazeteler arasında, diğeri küçük gazeteler arasında iki ilerici gazete olduğu söylenebilir. Bazı ilerici kişilerce veya «sol satıp» kazanmak isteyen patronlarca yeni gazetelere hazırlanıldığı da söylenmektedir. Ancak bu yayın organlarından hiçbirinin sosyalist çizgide olmadığı, Türkiye'de ve dünyada olaylara ve sorunlara işçi sınıfı bilimi doğrultusunda bakmadığı da ayrı bir gerçektir. Nasıl ki dünyanın her yanında ve özellikle Türkiye'de «ilericilik» ve «sol» ile «sosyalizm» en genel demokratik çerçevede yer almakla birlikte birbirlerinden ayrı sınıfsal çizgileri yansıtırlarsa, ilerici basınla sosyalist basın da —demokratik platformda birleşmelerine rağmen— iki ayrı odak noktasının, iki ayrı çizginin sözcüleridir. Ve bu çizgiler kesin ve net'tir.

Türkiye'de zaman zaman büyük yanılgılar doğurmuş, bundan sonra da doğuracak olan, «ilerici», «sol» gazete patronlarına gelince, bunların sermayenin genel kuralları dışında kaldıklarını söylemek, sadece bilimin ve gerçeğin A'sını B'sini bir yana bırakmak olur. Nitekim hemen iki küçük örnek verecek olursak, ilerici bilinen bir gazetenin, 12 Mart sonrasındaki büyük kadro değişikliği, o «ilericiliğin» (dikkat edilsin sosyalizm bile değil, ılımlı bir sol reformcu çizgi) taşıyıcısı durumunda olan tüm yazarların ve kadronun gazeteden toptan uzaklaştırılması olayının anısı henüz tazedir. Bir başka örnek de 12 Mart sonrasında yayına başlayan ve önemli demokratik görevler görmüş bir diğer küçük sermaye gazetesinin resmî ilân alma döneminde ve resmî ilâna geçtiği andan itibaren ilerici, demokrat,

sosyalist yazarları arasında yaptığı kademeli temizlik; ve ilk olarak da gazeteden «işçi sınıfı çizgisini» dönemin olanakları içinde sürdürmeye çalışan yazarların atılmasıdır.

İleri basının, bugün Türkiye'de birinci temel görevini, yani olayları sermaye sansürünün ve baskısının dışında aktarabilmek görevini bile hakkıyla yerine getirdiği söylenemez. Çünkü bunlar ne kadar demokrat olursa olsun önce kapitalist gazete sahiplerinin doğrudan, sonra da tüm sermaye düzeninin dolaylı denetimi altındadırlar.

SOSYALİST GAZETE HALKIMIZA HABERLERİ DOĞRU VE İÇYÜZLERİYLE VEREN, OLAYLARI BİLİMSEL YORUMLARIYLA ORTAYA KOYAN BİR BİLİNÇLENDİRME VE ÖRGÜTLENDİRME ARACI OLMALIDIR.

NASIL BİR GAZETE...

Bazı çevrelerce, sosyalist bir günlük gazete olamayacağı, kitlelerin sosyalizmi anlayamayacağı, ağır geleceği, bugüne kadar zaten sosyalistlerin kitlelere açılmadıkları, üstelik de sermaye baskısına ve rekabetine göğüs gerilemeyeceği sık sık ileri sürülür. Bu savın kaynağı, sosyalist günlük gazeteyi, «bürokratik suratlı; teori kesen; kitlelerin ilgisini çekecek somut olaylardan kaynaklanacağı yerde sadece soyut ajitasyon yapan bir yayın şeklinde tasavvur etmektir. Oysa günlük gazete, haberleri, yorumları, sürekli yazıları, Türkiye ve Dünya olayları, yazılı resimli romanları, karikatürleri, sanatı, bilmececi, sineması, sporu ile gerçek ve özlenen bir günlük gazete olacaktır. Özünün sosyalist olması, olayları işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bakış açısından bakması onun soğuk, güç anlaşılır, katı bir yapıda olmasını asla gerektirmez.

İŞÇİ SINIFIYLA. EMEKÇİ KİTLELERLE İÇİÇE... ONLARDAN KAN ALAN, ONLARIN SAHİP ÇIKACAĞI VE ONLARI İLERİ GÖTÜREN BİR GÜNLÜK GAZETE...

GAZETE SOSYALİST HAREKET İÇİNDE NEREDE YER ALACAK?

Sosyalist günlük gazetenin sosyalist hareket içindeki yeri ne olmalıdır? Önce böyle bir gazetenin tümüyle demokratik bir organ olması gereğine işaret edilmelidir. En geniş emekçi kitlelere seslenmeyi, en geniş çalışan kitlelere doğru haber, sermaye sansüründen geçmemiş aydınlatıcı haber götürmeyi, olayları işçi sınıfının bilimi ışığında yorumlamayı amaçlayan böyle bir gazete, şüphesiz ki tüm demokratların, tüm ilericilerin ve tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin eseri ve malı olmalıdır.

Gazeteyi tüm ilericiler, yurtseverler, sosyalistler kendi yayınları sayabilmeli, gazetede kendi seslerini, kendi sorunlarını ve çözümlerini bulabilmelidirler. Bu da ancak gazetenin geniş demokratik kapsamlı olmasıyla mümkündür. Ama bu, şüphesiz ki gazetenin sosyalist özünü ve işçi sınıfı sosyalizmi çizgisiyle çelişmez.

Sosyalist gazete kitlelerin alkışçısı değil yol göstericisidir. Olayları gerçekliği içinde yansıtır ve işçi sınıfının bilimine göre yorumlar, yol gösterir.

**GÜNLÜK GAZETEMİZ, TÜM DEMOKRATLARIN
İLERİCİLERİN, YURTSEVERLERİN,
SOSYALİSTLERİN
SESI VE ÜRÜNÜ OLMALIDIR.**

**SERMAYE DENETİMİNDEN PATRON
BASKISINDAN BAĞIMSIZ BİR BASIN**

Bu hedeflere varabilmek, bu amaçları gerçekleştirebilmek için, sermaye baskı ve denetiminden bu düzende mümkün olabilecek en büyük ölçüde bağımsızlaştırılmış bir basın gereklidir.

Bunun somutlanması kendi dizgi ve baskı tesisleri olan böylece makina sahibinin istediği anda «artık gazetenizi basamayacağım» tehdidinden uzak olacak bir gazete; ilân geliri olmadan yaşayabilecek bir gazete; ve nihayet dağıtım engellerini aşabilecek bir gazetedir. Bunlar ancak okuyucularıyla, yani işçiler ve emekçilerle, tüm yurtsever, demokrat ve sosyalistlerle kaynaşabilen, onlarla birlikte soluk alıp veren bir gazetenin altından kalkabileceği zorluklardır. Bütün mesele, bir yandan bu kitlelere ulaşabilmekte, öte yandan kitleleri gazetenin hem sahibi, hem denetleyicisi haline getirmekte ve bu gazete için gerekli fonların çok yaygın bir ortaklık şeklinde sağlanmasındadır.

**EMEKÇİ KİTLELERİN SERMAYEDEN «HÜR»
GÜNLÜK GAZETESİ GÜNDEMDEDİR.**

**KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK
ANONİM ŞİRKETİ KURULDU**

Yukarıda çizdiğimiz amaç ve nitelikleri taşıyan günlük gazete sorununun çözümüne ilk adım olarak KİTLE Gazetecilik Matbaacılık A.Ş. kurulmuştur. Her anonim şirket gibi asgari beşyüzbin liralık bir sermayeyle kurulan şirket, sermayesini birbuçuk milyona yükseltmek için her biri beşyüz liralık ve şirket genel kurulunda bir oy hakkına sahip ikibin hisse senedi çıkarma kararı almıştır. Kurucu hisseler dahil olmak üzere, her hisse, şirket genel kurulunda eşit oy hakkına sahiptir.

Ticaret kanununa göre önce «iştirak taahhütnameleri» çıkarılmakta, ikibin adet hisse senedinin tamamı satın alınmak üzere taahhüt edilince ve bunların bedelinin dörtte biri ödenince, hisse senetleri çıkartılıp taahhütte bulunanlara dağıtılmaktadır.

NASIL HİSSE SENEDİ ALINACAK?

Ekte gönderdiğimiz «iştirak taahhütnamesi» aşağıdaki örnekte gösterildiği gibi doldurulacaktır.

Taahhütname iki nüsha olarak doldurulduktan sonra imzalanır ve taahhüt olunan miktarın dörtte biri banka vasıtasıyla havale edilerek iki nüsha makbuz alınır. Bu makbuzlardan biri doldurulan iki nüsha taahhütnameyle birlikte KİTLE Gazetecilik Matbaacılık A.Ş. Bacmusahip sokak 10/11 Cağaloğlu - İstanbul adresine postalanır.

Bir hisse senedi 500 TL. (beşyüz türk lirası) olduğuna göre taahhütte bulunmak için 125 lira yatırmak gerekmektedir. Bundan sonra her ay 125 lira yatırmak suretiyle üç ayda taahhütün tamamı ödenmiş olacaktır. İki hisse senedi alanlar 250'şer liralık taksitler halinde taahhütlerini yerine getireceklerdir.

Taahhütname doldurup bedelinin dörtte biri yerine tümünü bir seferde yollayanlar banka makbuzuna hisse bedelinin tümü olan ... lira ibaresini yazdıracaklardır.

Taahhütlerin yapılabileceği en son tarih 31/12/1975'tir.

Taahhütname KİTLE Gazetecilik ve Matbaacılık

A.Ş. ne ulaşıncaya, taahhütte bulunan kimseye şirket tarafından taahhüdün yerine getirileceği taksit tarihleri bildirilecektir. Taahhüdün tümü ödendiğinde bir alındı belgesi yollanacak ve Ticaret Bakanlığı Hisse Senedi ihracını onayladığında bu alındı belgesi hisse senetleriyle değiştirilecektir.

GAZETE NASIL YÖNETİLECEK?

Hisse Senetlerinin tümü satıldıktan sonra bütün hisse sahiplerinin delege olarak katılacağı bir Şirket kongresi toplanacaktır. Bu kongrede şirket İdare heyeti seçilecektir.

İdare heyeti bir yazı kurulu teşkil edecek ve gazetede çıkacak çeşitli konulardaki yazıların seçimi ve hazırlanması sorumluluğunu bu kurula verecektir. İdare heyeti gazetenin genel hattını çizmek ve gereğinde yazı kurulunu eleştirmek göreviyle yükümlü olacaktır. İdare heyeti ile yazı kurulu üyelerinin zaman zaman müşterek toplantılar yaparak gazeteyi eleştirmeleri sağlanacaktır. Yazı kuruluna işçi sınıfına düşman olmayan çizgilerden kişiler ve demokrat, yurtsever unsurlar da katılabilecektir.

**GÜNLÜK SOSYALİST GAZETE İÇİN
GÖREV BAŞINA!**

Kendimizin de bir parçası olduğumuz işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın yerli - yabancı sömürücülerin ideolojik saldırısından kurtulmasını;

İşçi sınıfının sesine ve örgütlenmesine kendi ölçülerini koymaya çalışan yetersiz demokrasi anlayışının aşılıp gerçekten demokrat - ilerici ve sosyalist bir günlük yayın organına kavuşturulmasını;

Türkiye'ye ve Dünyaya işçi sınıfının bilimiyle, işçi sınıfının devrimci gözleriyle bakmayı;

Kendi sesimizi, kendi sınıfımızın sesini hergün duymayı ve bağırmaı istiyorsak,

GÜNLÜK GAZETEMİZ İÇİN GÖREV BAŞINA!

KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş.

Ticaret Sicil No : 131559/788873 Merkezi : İstanbul
Müddeti : 99 Yıl Sermayesi : 500.000.— TL.

YENİDEN İHRAÇ OLUNACAK
1.000.000.— TL.'lik beheri 500.— TL. değerinde
hamiline muharrer hisse senetlerine

İŞTİRAK TAAHHÜTNAMESİ

1. Taahhüt Edenin :
Adı ve Soyadı : *Ömer Demir*
İkametgahi (Adresi) : *Menekşe sok. No 16/13
Demirtepe-ANKARA*
2. Taahhüt Olunan Payların :
Hisse Miktarı (Rakkamla) : *1* (Yazı ile) *Bir*
Hisse Tutarı (Rakkamla) : *500* (Yazı ile) *Beşyüz*
3. Taahhüdün Yapıldığı Tarih : *3/9/1975*
4. Taahhüt Olunan Pay
Bedelinin Dörtte Birinin
Yatırıldığı :
— Banka Şubesinin Adı : *İs. Bankası Yenişehir Şb.*
veya
— Havalenin yapıldığı Banka
Şubesinin Adı : *Y.Kredi Bankası Çemberlitaş Şb.*
— Havalenin Yapıldığı veya
Paranın Yatırıldığı Tarih : *3/9/1975*

İşbu taahhütname ile bana verilen ve KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK ANONİM ŞİRKETİ'nin 23 Temmuz 1975 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısında, Şirket sermayesinin 500.000.— Liradan 1.500.000.— Liraya çıkarılması ve artırılan sermayeye iştirake davet hakkındaki İZAHNAMEYİ ve ayrıca ŞİRKET ANA SÖZLEŞMESİNİ okuyup münfericateni tamamen kabul ettiğimi ve HALKIN İŞTİRAKİNE arzolan hisse-lerden yukarıda yazılı miktardaki hisse ile şirket sermayesine iştiraki ve Yönetim Kurulunca belirlenecek tarihlere bakiye ödemeleri yapmayı taahhüt ederim.

ederiz.

9.9.1975

(İmza)

NOT : Ortak olma işlemleri için
Lütfen arka sayfayı okuyunuz.

(Pulsuzdur.)

Eğitimin Önemi

Sosyalist dünya görüşünü bütün boyutlarıyla kavramak, sosyalizmin biliminin temellerini öğrenmek devrimci mücadelede her zaman gündemde olan bir konudur. Sosyalist kadroların siyasi eğitimi sağlamak, geniş kitleleri siyasi bakımdan eğitmek her zaman sosyalist hareketin önde gelen görevlerinden biridir.

Türkiye'de kadroların siyasi eğitim düzeyinin düşüklüğü, konular hakkında sadece yüzeysel bir bilgiye sahip olma, meselenin temeline inememe, gene her zaman kendini hissettirmiş önemli bir eksiklik ve zaafıdır. Bugün Türkiye'de bu eksikliğin giderilmesine çalışılmaktadır.

TSİP parti kadrolarının eğitimi için çaba göstermektedir. Fakat bu çabalar çeşitli eksikliklerden her zaman istenilen başarıyı vermemekte, eğitime ayrılan zaman içinde sağlanabilecek verimin azamisi elde edilememektedir. Bu konudaki en önemli eksikliklerden biri de, şüphesiz tecrübesizlik, yöntemsizliktir.

Bugün sosyalist harekette başlıca yükü taşıyan kadroların, kendi siyasi eğitimlerini belli bir yöntem ve plan doğrultusunda, hepsinden önemlisi bir partinin öncülüğünde yapmamış olmaları, bu öncü kadroların yeni kadroları eğitmesini de zorlaştırmaktadır. Çoğu kez, yöntemler, akla geldiği gibi, dar-deneyci bir çaba ile oluşturulmakta, bu yüzden de istikrar sağlanamamaktadır.

Siyasi eğitim parti disiplini içinde ve merkeziyle yürütüldüğünde, bu eksikliklerin çoğu pratik içinde, zamanla giderilebilir. Böyle durumlarda yaratıcı bir çalışmanın imkânları ortaya çıkmaktadır.

Türkiye'de bugün TSİP içinde olmayan, fakat sosyalist mücadelede yer almak, sosyalizmin bilimini kavramak isteyen geniş çevreler de vardır. Çeşitli nedenlerden partili olmanın önemini henüz kavramamış olan bu çevrelerde de, siyasi eğitimlerini geliştirme çabası vardır. Bu kadroların eksiklikleri, yetersizlikleri, partide görüldüğünden de fazla olmakta, ciddi bir eğitimi sağlayamamaktadırlar.

Çeşitli demokratik kitle örgütlerinde, sendikalarda, gençlik örgütlerinde ve derneklerde de siyasi eğitim çalışmaları yapılmaktadır. Bunların bir kısmında bu eğitimin sosyalist bir eğitim olmasına çaba gösterilmektedir. Fakat çoğu kez partisiz sosyalistler tarafından yönlendirilen bu çalışmalar da verimsiz olmaktadır.

Kısaca söylersek, sosyalist siyasi eğitim meselesi önümüzdeki en önemli konulardan biridir. Ve başarmadığımızda, diğer görevlerin de başarılacağı bir görevdir. Bu sayıda başladığımız ve on-onbeş sayı sürmesi planlanan bu yazı dizisinde amacımız bu konuya eğilmek, siyasi eğitimin temelleri ve yöntemleri, soruna nasıl yaklaşılması gerektiği hakkında en temel ve genel geçer ilkeleri getirmek. Bu ilk çalışmanın bu alanda çalışan sosyalistlere faydalı olacağını umuyoruz.

Bu alanda çalışan partili, partisiz sosyalist arkadaşların kendi görüşlerini, deneylerini, sorunlarını bize iletmeleri, bunların genel ilkeler etrafında derlenip toparlanmasına ve bu ilk çalışmanın bir üst düzeyde ilerlemesini sağlayacaktır. Bu sayede, soruna ülkemiz gerçekleri açısından bir adım daha yaklaşma imkânını sağlayabileceğiz. Bu bakımdan, bu konuyla ilgilenen bütün arkadaşlardan tartışmaya ve olumlu çalışmaya katılmalarını, görüşlerini yazı dizisi ilerledikçe bize bildirmelerini bekliyoruz.

SIYASİ EĞİTİM İDEOLOJİK ÇALIŞMANIN ÖNEMLİ BİR PARÇASIDIR

İdeolojik çalışma bir işçi sınıfı partisinin çalışmalarında merkezi önem taşır. Burjuva ideolojisi ile sosyalist ideoloji arasındaki uzlaşmaz mücadelenin sosyalist ideoloji lehine son bulmasını amaçlayan ideolojik çalışma, en küçük bir ihmale gelmez. Çünkü sosyalist ideolojiden en küçük bir sapma ve yalpalama bile burjuva ideolojisinin güçlenmesine, işçi sınıfının ve bütün emekçi halkın çıkarlarının burjuvazinin çıkarlarına alet edilmesine yol açar. Öte yan-

dan sosyalist mücadele, işçi sınıfının iktidar mücadelesi, bilinçli bir mücadeledir, yani ancak bu mücadeleye katılanların işçi sınıfının ideolojisini, sosyalizmin fikirlerini benimsemeleri ile yürür. Geniş kitleleri mücadeleye sokmanın ön şartı onları bilinçlendirmektir. İdeolojik çalışma bu bakımdan da merkezi önem taşır.

İdeolojik çalışma örgütlü mücadeleyi ön şart koşar. Partinin öncülüğünde ve yol göstericiliği dışında ideolojik çalışma yürütmek mümkün değildir. İşçi sınıfı partisinin ideolojik çalışması ajitasyon-propaganda bütünlüğünde ifadesini bulur. Ajitasyon ve propaganda bir bütünün ayrılmaz iki parçasıdır. Sosyalist dünya görüşünün temelden kavratılmasına yönelik çalışmalar propaganda çalışmasını oluştururken, geniş kitlelere sosyalist fikirlerin, onları mücadeleye sokma doğrultusunda iletilmesi ajitasyon çalışması adını alır. Fakat her ikisinin de temelinde, devrimci mücadelenin başarıya ulaştırılması amacıyla siyasi eğitimin sağlanması yatar.

Propaganda genel olarak parti propagandası ve kitle propagandası olmak üzere ikiye ayrılabilir: Parti propagandası parti kadrolarının eğitimine yöneliktir. Sendikalar, gençlik ve kadın örgütleri gibi partinin transimiyon kayışları olan örgütlerde, daha geniş yığınlara sosyalist dünya görüşünün kavratılması çalışmaları, partisiz işçilere ve aydınlara yönelik propaganda çalışmaları ise kitle propagandasını oluşturur. Ajitasyon ise geniş halk yığınlarının siyasi eğitime katkıda bulunur.

Bu durumda parti propagandası merkezi önem kazanır. Kitle propagandasını ve ajitasyonu ancak partili sosyalistler yürütebilir. Bunun için her şeyden önce parti kadrolarının siyasi eğitiminin tam ve mükemmel olması gerekir. Bu yüzden bu yazı dizisinin temel inceleme alanı, sosyalist kadroların eğitimi olacaktır. Fakat gerek daha geniş kesimlerin eğitimi, gerekse ajitasyon çalışmaları, aynı özü, siyasi eğitimin sağlanması, insanların bilgilendirilmesi amacını taşıdığından, bu alanlardaki çalışmalara da ışık tutacaktır.

AMAÇ SOSYALİST FİKİRLERİN YAYILMASIDIR

Siyasi eğitimin amacı sosyalizmin biliminin fikirlerinin yayılması ve burjuva ideolojisine karşı yürütülen durmak bilmeyen mücadelenin ve saldırının sürdürülmesidir. Sosyalist fikirlerin yayılması az sayıda çevreden geniş kitlelere doğru bir yön izler. Bu yüzden siyasi eğitimin amacı, önce az sayıda kadro da giderek geniş yığınlarda ve sosyalist toplumda, toplumun bütün üyelerinde sosyalist dünya görüşünün yerleşmesi, sosyalist tavır ve devrimci ahlakın oluşmasıdır. Sosyalist kadroların eğitiminin sağlanması demek, özünde bunların devrimci bir tavır, davranış ve ahlakla birlikte sosyalist dünya görüşünü kavramalarının sağlanması demektir.

Devrimci mücadele kendiliğinden gelişmez; bilinçli bir faaliyettir. Devrimci mücadele ezilen ve sömürülen kitlelerin mücadelesidir. Mücadelenin objektif şartları sınıflı toplumun yapısından kendiliğinden çıkmasına rağmen, mücadelenin kendisi ancak bilinçli bir şekilde yürütülürse başarıya ulaşabilir.

Devrim, partinin öncülüğündeki işçi sınıfının ve halk kitlelerinin eseri olacaktır. Mücadeleyi bizzat kitleler yürütür. Bu bakımdan geniş kitlelerin bilinçli mücadeleleri gerekir. Bilinçli mücadele düşünülmesi ve amaca yönelik bir faaliyettir. Böyle bir faaliyet ise toplumsal gelişmenin kanunlarının bilinmesini gerektirir. Bilinçli mücadele bu kanunları bilen ve bunların doğrultusunda pratikte gerekli tedbirleri alabilen bir mücadeledir; kendini olayların gelişmesine bırakarak değil, bu gelişmelerin doğrultusunu önceden görüp, ona göre davranan mücadeledir.

Bu şartları yerine getirebilmek ise bir tek şeyi gerektirir, o da **bilimsel bir dünya görüşüne sahip olmaktır**. İdeolojik çalışmamızı ve bütün mücadelemizi ancak dünya görüşümüz bilimselse, doğru bir şekilde geliştirebilir ve başarıya ulaştırabiliriz.

DÜNYA GÖRÜŞÜ NEDİR?

Dünya görüşü iki kelimedenden oluşan bir kavramdır: «dünya» ve «görüş» kelimeleri. Burada dünya kelimesi, insanları çevreleyen tabiatı, toplumu ve toplumsal hayatı ifade eder. Dünya görüşü kavramı, insanların kendilerini çevreleyen tabiat, toplum, toplumsal hayat hakkındaki belli bir kavrayışlarını ifade eder. Dış dünya, meydana gelen olgular ve süreçler, bunların karşılıklı etki ve tepkilerini ve bunları belirleyen kanunlar hakkındaki görüşlerin toplamına dünya görüşü denir.

İnsanın dünya görüşü, önce aile çevresinde, sonra gitmişse okulda, yaşadığı çalıştığı çevrede ve hayat tecrübeleri içinde oluşur. Bir insanın düşünce dünyası, fikir ve görüşleri, kısaca dünya görüşü bu yüzden çeşitli ve farklı faktörlerin etkisi altında şekillenir ve bu oluşum uzun bir süreci kapsar.

İnsanın varlığı iki temel faktör tarafından belirlenir. Bunların birincisi, kalıtım yoluyla ana babasından aldığı genetik faktörler, biyolojik özelliklerdir. Genetik bakımdan her insan tektir, aynı biyolojik özelliklere sahip iki ayrı insan bulunamaz. İnsanı oluşturan ikinci temel faktör, içinde yaşadığı ortam, aldığı eğitimidir. Bunlar onun toplumsal davranışını belirler. İnsan toplumsal bir varlık olduğu için, bu ikinci faktör insanın belirlenmesinde ana rolü tayin edici rolü oynar. Sosyal faktörler belirleyicidir.

Demek ki, insanın dünya görüşünü belirleyen şey, onun toplumsal varlığıdır.

Fakat doğanın yapısı, dış dünyanın olguları insan beyninde derhal ve aynen, bütün kapsamıyla yansımaz. Tersine giderek, yavaş yavaş ve yaklaşarak yansır. Bu yansımaya çoğu zaman yanlışlıklar. Dış dünya insan beynine olduğu gibi değil, içinde yaşadığı toplumun özgül şartları aracılığıyla yansır. Sınıflı toplumun şartları, egemen sınıfın sömürülen sınıfları baskı ve tahakküm altında tutma şartlarıdır. Sınıflı toplumlarda egemen düşünceler, egemen sınıfların düşünceleridir. Bunlar egemen sınıfların çıkarlarını kollamaya yönelik fikirler oldukları için, dış dünyayı bu azınlık sınıfın bakış açısından ele alırlar. Bu yüzden gerçekler çarpıtılır, belli amaçlara hizmet eder şekle sokulur. Sınıflı toplumlarda, sömürü ilişkileri dış dünyanın insan beynine doğru bir şekilde yansımaması, yani insanların doğru bir dünya görüşüne sahip olmalarını engelleyen bir faktördür.

Diyalektik materyalizmin, Marx ve Engels tarafından en mükemmel şekilde formüle edilmesine kadar, insanların doğru bir dünya görüşüne sahip olmaları mümkün değildi. Kapitalizmin üretici güçlerin gelişmesine verdiği büyük ivme, dünya tarihinin en ileri sınıfını, işçi sınıfını yaratarak, onun ideolojisiyle doğru bir dünya görüşünün ortaya çıkmasını sağlıyordu.

Doğru dünya görüşü bilimsel, diyalektik-materyalist dünya görüşüdür. Dünyayı, doğayı, toplumu ve toplumsal olayları, gerçekte olduğu gibi, aslına uygun bir şekilde görme, bilincin toplumsal yapıyı gerçek şeklinde kavraması, hiç bir saptama, değişme olmadan madde dünyanın insan beyninde aynen yansımaması - doğru dünya görüşü bunların ifadesidir. Bilimsel olmayan bir dünya görüşü, toplumsal hayatın gelişme kanunlarını gerçek biçimlerinde kavrayamayan, olanı olduğu gibi görmeyen bir dünya görüşüdür.

Dünyayı değiştirmeyi amaçlayan sosyalistlerin doğru bir dünya görüşüne, bilimsel bir dünya görüşüne, yani diyalektik materyalizmin bilimine sahip olmaları ve bunu, devrimi yapacak olan kitlelere benimsetmeleri gerekir.

İnsanların bilimsel bir dünya görüşüne sahip olmaları kendiliğinden gelişen bir süreç değildir. Bu, bilinçli yönetilen bir süreçtir, son tahlilde insan toplumunun gelişme kanunlarının bilinmesine dayanan bir süreçtir.

İşte bilimsel dünya görüşünün kavratılması, yayılması, yanlış dünya görüşlerinin kadrolar ve kitleler üzerindeki etkisinin tesirsiz hale getirilmesi bu yüzden parti propagandasının görevi olur.

(Devamı sayfa 10. da)

EĞİTİMİN ÖNEMİ

(Başararı 9. Sayfada)

PARTİ PROPAGANDASI

Parti propagandası ideolojik çalışmanın can damarıdır. Sosyalizmin bilimi canlı ve sürekli geliştirilmesi gereken bir öğretimdir. Marx, Engels ve Lenin'in öğretileri, devrimci partinin politikasının esaslarının sürekli geliştirilmesi ve buna paralel olarak kadrolara benimsenilmesi, onlara maledilmesi parti propagandasının konusunu teşkil eder.

Parti propagandası önce parti kadrolarını, sonra partisiz işçileri, aydınları, köylüleri kavrar; onların bilinçlerini yükseltir, politik etkinliklerini artırır. Propagananın amacı sadece doğru dünya görüşünün yayılması değil, dünya görüşünün, dünyayı değiştirmek amacıyla yayılmasıdır. Bu yüzden propaganda, işçilerin, aydınların ve köylülerin, tüm emekçi halkın modern toplumun olgu ve süreçlerine sınıfsal açıdan yaklaşmalarına yönelir, bunu sağlar ve pekiştirir. Sürekli olarak devrimci bir şekilde gelişen gerçeğin, bu gelişim için de doğru bir şekilde kavranmasını sağlar. Değiştirilecek gerçeğin olduğu gibi insan beyninde yansımaları sağlar.

İDEOLOJİK SINIF MÜCADELESİ

Parti propagandası ve siyasi eğitim iki sınıf arasındaki ideolojik mücadelenin en önemli bir parçasıdır. Sınıflı toplumda sade sınıfların kendileri, ekonomik siyasal planda değil, aynı zamanda ideolojileri de mücadele eder. Türkiye gibi ülkelerde işçi sınıfının karşısına burjuvazi sadece kendi ideolojik silahları ile çıkmaz; ayrıca, kapitalizm öncesi egemen sınıfların ideolojilerini de, kendi amaçlarına uygun olarak değiştirerek mücadele alanına sokar.

İdeolojik mücadele taviz ve uzlaşma tanımaz bir mücadeledir. Sosyalist ideolojiden en küçük bir ayrılma, en küçük bir taviz, burjuva ideolojisinin, dolay-

ısıyla burjuvazinin sınıf egemenliğinin güçlenmesi demektir. Çünkü Leni'nin dediği gibi «Soru ancak şöyle getirilebilir: burjuva ideolojisi mi, sosyalist ideolojisi mi? İkisinin ortası yoktur.» İşçi sınıfının mücadelesinin de ideolojik alanda taviz ve uzlaşma olmaz.

Burjuvazi ekonomik, politik ve askeri gücünü sınıf çıkarlarını korumada kullanır. Ayrıca bütün bu güçlerin insanların beyinlerini ve kalplerini kendine bağlamak için de seferber eder. İdeolojik mücadele insanların beyinleri ve kalpleri için verilen bir mücadeledir. Burjuvazi insanları, emekçi sınıfları kendine bağlayabilmek için sınıflı toplumun bütün pisliklerinden faydalanır, gericiğin gücünü bireyciliği, egoizmi kullanır.

Buna karşılık devrimci işçi sınıfı insanlara kendi devrimci ahlakı ve doğru dünya görüşü ile yaklaşır. İnsanlara doğruları gösterir, burjuvazinin geniş emekçi yığınlarını kendine bağlamasını engeller. Burjuva ideolojisini çürütür, etkisiz hale getirmeye çalışır.

SOSYALİZMİN FİKİRLERİNİN BÜYÜK GÜCÜ

Doğru bir parti propagandası yürüten devrimci bir partinin öncülüğündeki işçi sınıfı, ideolojik mücadeleyi kazanma imkânlarına sahiptir. Çünkü o, sosyalizmin fikirlerini savunmaktadır. Ve sosyalizmin fikirlerinin büyük bir gücü vardır. Sosyalist fikirlerin büyük bir güce sahip olması, hem onların bilimsel ve doğru olmasından, hem de bütün emekçilerin, bütün halkın çıkarlarını ifade etmelerinden kaynaklanır. İlerici düşüncelerin devrimci gücü ideolojik mücadele sosyalistlerin en önemli güvencesidir.

Fakat sosyalist fikirler, ancak bunlar kitleleri, sınıfları, halkı kavrarsa, onlara malolursa, onları eyleme sokarsa, günlük davranışlarını belirli hale getirirse devrimci bir güç olur.

Parti propagandası bunun için hayati önem taşır. Sosyalizmin fikirlerinin parti tarafından kitlelere kavraması, kitlelere maledilmesi, böylece muazzam bir devrimci güç olması amacıyla yayılır.

Fakat basit bir fikir yayma değildir, sadece verili, belli bir şeyin yayılması değildir. Sosyalizmin fikirleri donmuş, bitmiş, hazır şeyler değildir, tersine canlı, sürekli geliştirilmesi gereken fikirlerdir. Bu yüzden sosyalist propaganda basit bir ders anlatma değil, yaratıcı bir faaliyettir. Hem öğretmenin hem öğrencinin yer aldığı karşılıklı birbirini etkilediği yaratıcı ve devrimci bir faaliyettir.

Sosyalizmin propagandası için, tarihsel deneylerin, devrimci mücadelelerin sınıf mücadelelerinin ulusal ve uluslararası deneylerinin etüt edilmesi, bunlardan dersler çıkarılması, bunların genelleştirilmesi, somuta uygulanması gerekir. Bilimin geliştirilmesi gerekir. Hayat ve toplumsal gelişme hiçbir zaman durmaz. Bu yüzden sosyalizmin fikirleri de durmaz, sürekli canlı tutulması ve geliştirilmesi gerekir. Sosyalist parti propagandası bu yüzden yaratıcı bir faaliyettir.

Böyle bir propaganda bunun yöneldiği kişilerin sadece bilimsel dünya görüşünü kavrayıp, benimsemelerini değil, aynı zamanda bunların bütün yaratıcı güçlerinin muazzam bir şekilde gelişmesini de sağlar. Bu durum propagandaya duyulan ilgiyi de yayar. Sosyalizmin fikirlerine kulak verenlerin sayısı artar.

Egemen sınıfların sosyalizmin fikirlerine karşı açtıkları imha savaşı işte bütün bu nedenlerden sürdürülmektedir. Egemen sınıflar, sosyalizmin fikirlerinin devrimci gücünden korktukları için onu yasaklamaya, yok etmeye çalışmakta, bu fikirlerin kitleleri kavramasından korktukları için de sosyalist örgütlenmeyi kıymaya çalışmaktadırlar.

Gelecek yazıda propaganda ve siyasi eğitimin genel ve özel yöntemlerinin bazı özelliklerini genel olarak ele alacağız.

İspanya'da

(Başararı 5. Sayfada)

3 — Ayrırımsız tüm siyasi partilerin yasallaştırılması.

4 — Sendika özgürlüğünün sağlanması, ve «resmî» sendikaların mallarının işçi sınıfı hareketine geri verilmesi.

5 — Grev, toplantı ve barışçı gösteri yürüyüş hakları.

6 — Başta televizyon olmak üzere devlete bağlı kitle haberleşme araçlarında tarafsız haber, düşünce, radyo ve basın özgürlüklerinin sağlanması.

7 — Yargı organının bağımsızlığı ve teklifi.

8 — Silâhlı kuvvetlerin politik tarafsızlığı ve sadece yurt savunmasıyla ilgilenmesi.

9 — İspanyol devletinin birliği ve bütünlüğü içinde Katalan, Bask ve Galiçya halklarının ve dileyen öteki bölge topluluklarının siyasal kişiliklerinin tanınması.

10 — Demokratik özgürlüklerin yerleşmesinden sonra 12-18 aylık süre içinde bir halk oylamasına başvurulması. Devletin biçimini belirlemeye yönelik bu seçimler tam bir özgürlük ve tarafsızlık içinde yapılacaktır.

12 — İspanya'nın Avrupa topluluğuna entegrasyonu, uluslararası sözleşmelere bağlılık ve barış içinde bir arada yaşama ilkesinin kabulü.»

İspanya'da can çekişen, son çarpışmaları içinde olan faşizm mutlaka, hem de kısa sürede yenilecektir.

Enternasyonal ruhun, şahlanışın simgesi haline gelmiş olan ve milyonlarca işçinin, köylünün, sosyalistin, demokratın en yiğit, en acılı, en kararlı bir mücadeleyi ölüm pahasına sürdürdükleri İspanya iç savaşının anısı hâlâ tazedir. O gün işçilerin, emekçilerin kanları üzerine yükselen faşizm artık kendi kanında boğulacaktır.

İsrail - Mısır

(Başararı 5. sayfa)

sözde barış anlaşmasındaki ABD «teknik uzmanları» ile ilgili madde, ABD Kongresinde bazı görüş ayrılıklarına yol açtı. ABD kongresinin üyeleri bu «uzmanlar»a ilişkin maddeyi onayladıkları takdirde ileride Orta Doğu'da çıkacak bir savaşta ABD'nin karışmasından duydukları endişeyi belirttiler. Süttan ağza yananın yağurdu üfleyerek yediği gibi, Kongre üyeleri ABD'nin Hindicini'de uğradığı bozgunun Orta Doğu'da da tekrarlanmasından korkuyorlar. Şimdilik tartışmalar: «uzmanları; bir savaş başlarsa mı geri çekelim, yoksa daha önce mi» üzerinde dönüyor. ABD Kongresinin üyeleri bu anlaşmanın barış getirmediyini biliyor ve ileride Filistin halklarının zafere ulaştığı günlerde hem bu CIA uzmanlarının hem de ABD emperyalizminin geleceğinden endişe duyuyorlar.

Portekiz'de

(Başararı 5. sayfa)

Çeşitli emperyalist mihraklar, Portekiz'deki devrimci süreci sekteye uğratmak için her türlü çabayı göstermektedir. ABD kongresi bu günlerde 1974'deki anti faşist darbe hakkındaki raporları incelemektedir. AET Dışişleri Bakanları toplantısında Portekiz'e, Goncalves'in düşürülmesinin mükâfata olarak 25 milyarlık bir yardım kararı almışlardır.

Bu karşı devrimci gelişmeler işçi sınıfı, emekçi halk ve devrimci askerler tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. Porto'da halk ve çok sayıda askerin katıldığı bir gösteride gerici komutanlar ve partiler protesto edilmiştir. Goncalves'e ve Corvacho'ya sevgi gösterilerinde bulunmuştur. Benzeri gösteriler daha birçok şehirde de tekrarlanmıştır.

terilerinde bulunmuştur. Benzeri gösteriler daha birçok şehirde de tekrarlanmıştır.

Son olarak PKP Genel Sekreteri Cunhal bir konuşma yapmış, komünistleri koalisyona almama eğilimlerinin artmaya başladığını, devrimin kazançlarının geri döndürülmeye çalışıldığını söyleyerek, komünistlerin ve taraftarlarının bu durumda karşı devrimin tırmanışı durdurulmadığı takdirde çok etkin ve sıcak mücadeleye başlayacaklarını açıklamıştır.

Cunhal'in devrimci sürecin gelişmesini korumak ve sürdürmek için silâhlı mücadeleye başlama ihtimalinin gündeme geldiğini belirtmesi ülkede sınıf mücadelesinin keskinleşmesinin göstergesidir.

Ordu - Sanayi Kompleksi

(Başararı 12. Sayfada)

rum ABD OSK'nin üzerinde de etkide bulunmaktadır. Ayrıca ABD'nin ekonomik sorunları ve iç politikadaki buhranlar tekeli burjuvazi içindeki çıkar ve görüş farklarını artırmaktadır.

ABD OSK'nin siyasi gücü yumuşama politikası tarafından etkisiz kılınmaktadır. Hindicini'deki yenilgisi, Yunanistan ve Portekiz'deki faşist rejimlerin yıkılması ABD emperyalizminin son zamanlarda uğradığı yenilgilerin belli başlılarıdır. Artık açık askeri müdahaleye girişme imkânları azalmaktadır. Ayrıca ABD halkı da açık müdahaleye karşıdır. Bu konuda Vietnam savaşı ile ilgili gösterileri hatırlamak yeter.

ABD OSK'nin ekonomik gücü ABD'deki ve kapitalist dünyadaki krizden dolayı sarsılmıştır. ABD'de zorla silâhlanma sonucunda kapitalist yeniden üretim sürecinde tıkanıklıklar, sallantılar başgöstermiştir. Ayrıca AET ülkelerinin ve Japonya'nın rekabeti ile karşı karşıyadır. 1975'de Pentagon, Federal Almanya'dan 31, Fransa'dan 27, İngiltere'den 14 çeşit silâh satın almıştır.

ABD egemen çevrelerinde militarist eğilimin ağır basması sonucu toplam toplumsal sermayenin önemli bir bölümü modern silâh üretimine yatırılmaktadır. Bu ise ABD silâh tekellerini şimdilik zenginleştirmektedir fakat ABD'nin dış politikadaki amaçlarını gerçekleştirmesine engel olmaktadır. Bu nedenlerden dolayı silâh tekelleri ile tekeli burjuvazinin diğer kesimleri arasındaki çelişki keskinleşmektedir.

ABD OSK'nin askeri gücü de gün geçtikçe azalmaktadır. Sosyalist sistemin ve dünya halklarının ABD'nin elinden tek nükleer güç olma tekelini almalarından sonra ABD bu konudaki saldırganlığından vaz-

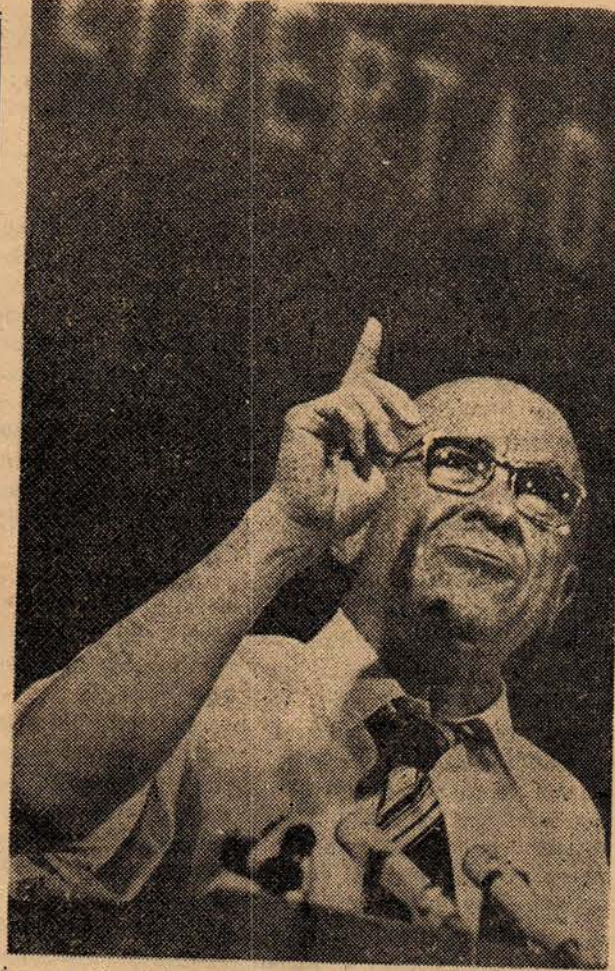
geçmiş, hattâ dünya barışı için büyük bir önem taşıyan, nükleer silâhların sınırlandırılması görüşmelerine katılmaya zorlanmıştır.

● SONUÇ

Günümüzde uluslararası ilişkilerde yumuşama eğilimi ağır basıyorsa, bu, herşeyden önce tüm sosyalist sistem ve kapitalist ülkelerdeki devrimci, ilerici ve barış yanlı güçlerin ve ezilen halkların yoğun çabalarının sonucudur. Günümüzde emperyalizm artık krizlerden geleneksel yollarla, yani emperyalist savaş, askeri müdahale ve militarizm yöntemleriyle kurtulamazsa, bu, sosyalist sistem —uluslararası işçi sınıfı hareketi— ulusal kurtuluş savaşları bütünlüğünün dünya çapındaki sürekli ve kararlı mücadeleleri sonucu elde ettikleri başarının ürünüdür. Ancak günümüzde kapitalizmin içinde bulunduğu kriz çok keskindir. Emperyalist ve emperyalist zincire şu ya da bu şekilde bağımlı olan ülkeler önemli bir «anti-kriz» ilacı olan bu geleneksel yöntemlerden daha fazla yararlanmak istemektedirler. Çünkü çöken kapitalizmi ayakta tutabilmek için başka çareleri yoktur. Bu nedenle emperyalizm ve kapitalizm yeryüzünden nihai olarak silinene kadar mücadele etmek, kapitalizmi bir süre daha ayakta tutacak olan bu çarelerin dünya halklarının başına belâ olmasını önlemek gerekir.

Dünya çapındaki barış, demokrasi ve sosyalizm demokratlar ve ilericiler de Türkiye'de içinde yaşadığımız günlerde tekeli burjuvazinin tezgâhlamak istediği Türkiye'deki OSK'ne karşı mücadele edecekler, bunun başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilere karşı bir saldırı olduğunu her yerde ve her zaman söyleyeceklerdir.

İspanya'da Anti-faşist mücadele her geçen gün yeni mevziler kazanıyor

İspanya Komünist Partisi lideri Santiago Carillo ülkedeki tüm demokratik güçleri faşizme karşı birlik olmaya çağırıyor.

Avrupa'da, Portekiz'de faşizmin yıkılmasından sonra faşist diktatörlüğün pençeleri altında kalan tek ülke İspanya ve o kanlı ve yiğit iç savaştan sonra, tam 36 yıldan bu yana İspanya halkı faşist diktaya karşı mücadele ediyor. Hâlâ Franko'yu destekleyen bazı ordu kesimleri büyük sermaye çevreleri ve Franko'nun polislerinin haricinde genellikle her sınıf, zümre ve tabakadan İspanyol halkı, dikta rejiminin bitmesi ve demokrasinin yerleşmesini istiyor. Öyle ki hiç olmazsa biraz «liberal» bir rejimin iş başına geçmesi ve en kısıtlı bir burjuva demokrasinin kurulabilmesi için, yaşlı Franko'nun ölüm haberini bekleyenler bile var. Franko ise, konuşmakta bile güçlük çekmesine rağmen, hâlâ kendisine sadık polis örgütlerinin ve bazı ordu birliklerinin desteğiyle faşist pençesini bir an bile gevşetmemektedir.

18 ay önce başbakan Arias'ın teklif ettiği siyasi «derneklerin» kurulması fikrini, Franko ve dayandığı güçler bir kalemde sıfıra indirmeyi bilmişti. Franko hangi siyasi gurupların «dernek» haline gelebileceği kararının kendi faşist partisine verilmesini istiyordu. Bu da Franko'nun kendisine muhalif olabilecek en ilımlı demokratik bir harekete bile tahammül edemediğinin en açık delilidir.

İspanya'da şu anda illegal faaliyette bulunmaları rağmen, Franko'ya karşı hareketler başlıca iki bölümde toplanabilir. Birincisi sol güçlerin toplandığı ve İspanyol Komünist Partisi'nin başını çektiği «Junta Democratica», ikincisi ise sosyalistlerin, Hristiyan demokratların ve bölgesel reformist partilerin koalisyonundan oluşan «Convergencia Democratica»dır.

Ülkede faşizmin halkın yükselen demokratik muhalefeti karşısında fazla süremeyeceğini gören ve kısıtlı bir burjuva demokrasisine rıza gösteren burjuvazi, «komünistlerin ülkeyi ele geçirmesi tehlikesi» karşısında ikinci gurubu desteklemektedir. Bu arada İspanya'daki bazı yeraltı örgütleri de çareyi ülkede şiddet eylemleri yürütmekte bulmuşlardır. Bunların en önemlileri «Yurtsever Anti-Faşist devrimci cephe» ve Milliyetçi Bask örgütleridir.

Geçen ay Bask örgütünden iki kişi, Jose Armendia ve Angel Otaegui, Franko'nun polislerini öldürdükleri için ölüm cezasına çarptırılmışlardır. Bu günlerde ise bütün iç ve dış demokratik güçler bu iki genci kurtarmak için çalışmaktadırlar. Ancak Franko, rejimin faşist polisleri, bir yandan bu iki genç affedilirse isyan edebileceklerini bildirirken, bir yandan da ülkede katmerli bir faşist kampanyaya girişmişler; hatta za ten sansür altındaki gazetelerin, şiddet eylemlerinin haberlerini koymaları bile yasaklanmıştır.

Bask örgütüne mensup bu iki genci kurtarmak için büyük bir kampanyaya girişen İspanyol Komünist

Partisi, hem Junta Democratica (Demokratik Kurul) nun başını çekmekte hem de kendi örgütlenmesini sağlamaya çalışmaktadır. Portekiz Komünist Partisi'nden farklı bir yol izleyen ve «ortodoks» sayılmayan İspanya Komünist Partisi özellikle işçi sendikaları ve öğrenci dernekleri içinde örgütlüdür. Partinin radyosu hergün yayın yapmaktadır. Demokratik güçlerin değerlendirilmesine göre bir seçim yapılması halinde, Komünist Partisi, oyların en az yüzde 15 ini alacaktır.

Öte yandan burjuvazinin hayat seviyelerinin yükselmesine ve kendine dayanak haline getirmeye özellikle itina gösterdiği İspanyol küçük burjuvazisi demokratik mücadelenin önemli unsurlarındandır.

Bugün İspanya'da demokratik güçler, işçi sınıfı başta olmak üzere tüm emekçi kitleler, hatta bir zamanlar faşizmin dayanağı olmuş kilise bile Franko rejiminin karşısındadır.

İspanya'daki demokratik güçlerin en önemli ve acil görevi demokratik mücadele olmakta ve bu mücadelede Franko'ya karşı somutlanmaktadır. Franko, kendinden sonra İspanya'nın başına geçecek kişinin özel olarak yetiştirdiği, Prens Juan Carlos olacağını bildirmiştir. Ancak Juan Carlos'un Franko'ya karşı çıkarak 28 yıl önce sürgünde yaşamayı tercih eden babası Don Juan de Burbon bile, oğlunun bir faşist olduğunu söylemektedir.

Ancak İspanya'da demokratik mücadele son bir yıldır, önceki dönemlerde görülmeyen oranda güç kazanmış, Portekiz'deki devrimin etkisi de duyulmaya başlanmıştır.

İşçi sınıfı, çeşitli bölgelerin emekçi halkı bir yana, geniş küçük burjuva kesimler, öğrenciler ve aydınlar, hatta ordu içinden ve kilise mensupları arasından sayıları hiç küçümsenmeyecek anti-faşist kişiler daha örgütlü bir demokratik mücadeleye girişmişlerdir. Franko ve ardındaki ABD emperyalizmi ve İspanya'daki işbirlikçilerinin şiddeti artırmaya çalışmalarının nedeni de budur. Bu şiddete karşılık, demokratik mücadele hızla ilerlemektedir. Junta Democratica'nın eylemleri ve demokrasiye geçiş programı, özellikle ilgi çekmektedir.

Bu program, özetle şöyledir:

1 — 18 yaşından büyük kadın erkek tüm İspanyol lara yasal yurttaşlık haklarını, özgürlüklerini, demokratik hak ve ödevlerini sağlamak amacıyla, bugünkü hükümetin yerine geçici bir hükümetin kurulması.

2 — Siyasi nitelikteki mahkûmiyetler için sınırsız genel affın çıkarılması, siyasi ve sendikall nedenlerle tutuklu bulunanların derhal serbest bırakılması.

(Devamı 10. sayfada)

Portekiz'de sınıf mücadelesi keskinleşiyor

Portekiz'in sosyalizm yolunda hızla ilerlemesinin, Portekiz Komünist Partisi'nin işçi sınıfını ve emekçi halkı iktidar doğrultusunda örgütlenmesinin önüne çıkan engeller son dönemde hızla artmaktadır. Emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin desteğindeki Portekiz sömürücü sınıflarının PKP'ye ve taraftarlarına karşı giriştikleri saldırılar, Goncalves'in, başbakanlıktan sonra da Genel Kurmay Başkanlığından uzaklaştırılmasını sağlayarak mevzii bir başarı elde etti. Devrimci sürecin gelişmesi; yeni kurulan hükümete sosyalist ve halkçı partilerin de alınmasıyla yavaşladı. Hükümette PKP de temsil edilmektedir. Fakat diğer burjuva partileriyle ortak çalışması, onların sosyalizme geçişe, köklü dönüşümlere karşı olmaları yüzünden zorlaşmaktadır.

Karşı devrimci güçler sadece hükümette PKP'nin etkisini azaltmakla yetinmemekte, diğer önemli merkezlerdeki PKP taraftarlarını tesirsiz hale getirmeye çalışmaktadırlar. Devrim Konseyi'nden uzaklaştırılan bazı subaylar, görevden alınan Kuzey Bölgesi Komutanı Corvadio hep PKP taraftarı subaylardır. Yeni başbakan yaptığı açıklamada bazı yerel yönetim organlarının da lağvedileceğini söyledi. Bu organlar genellikle PKP'nin elindedir.

Portekizde Avrupa sosyal demokrasisinin takipçileri sosyalist ve ilımların PKP'ye karşı giriştikleri bu saldırı kampanyasından faşistler de faydalanmış, bildiği gibi ülkenin kuzeyinde bir çok olay çıkarmışlardır. Hatta Spinola bile, bu son durumdan, Amerikancı faşist bir yönetim kurma umuduyla faydalanmak için Brezilya'dan Paris'e gelmiştir. Ancak devrimci güçlerin uyanıklığı, faşistlerin ülke içinde daha da güçlenmesine fırsat tanımamış, Spinola gerisin geriye Brezilya'ya Copacopana plajlarındaki villasına dönmek zorunda kalmıştır.

(Devamı 10. sayfada)

İsrail - Mısır Anlaşması Filistin halkına kan ve zulüm getiriyor

ABD emperyalizminin çeşitli tertip ve rüşvetlerle Orta Doğu'da, Mısır ve İsrail arasında sağladığı sözde barış anlaşması, Orta Doğu'ya gerçekte ne getirdi?

Mısır hakim sınıfları ABD'den, Filistin halklarının mücadelesine ihanet etmelerine karşılık 10 milyar TL tutarında ekonomik yardım aldılar. Bu arada ABD emperyalizminin Orta Doğu'da güçlenme çabalarına yeni bir aşkılda daha bulundular ve «Filistin'in Sesi» radyosunu susturdular. Mısır'ın hakim sınıfları bununla da yetinmediler, yeni bir radyo kurarak Filistin'in sesi yerine Filistin konusunda Mısır hakim sınıfının ve ABD'nin sesini duyurmaya başladılar.

İsrail ise, ABD'ye tanıdığı tavizlerden sadece ekonomik değil, aynı zamanda askeri yardım payını da aldı. ABD'nin İsrail'e silah yardımı yeniden başlarken, İsrail'in ABD'den 36 milyar tutarında silah satın alacağı açıklandı.

Bu arada, Filistin halkı da bu «barış» anlaşmasından kendine düşen «payı» alıyor. İsrail'den kalkan savaş uçakları sürekli olarak Filistin halkının yaşadığı köyleri, mülteci kamplarını ve Lübnan'da Filistinlilerin yoğun olduğu bölge ve şehirleri bombalıyor. En son olarak Lübnan'ın Tire kenti bombalandı.

Bu arada Orta Doğu'da barış değil, savaş getiren
(Devamı 10. sayfada)

ve sosyalist tavrı

halde ikisi de işçi sınıfı dışındaki sınıf veya tabakaların çıkarlarını esas almakta, böyle olunca da, bu çıkarları işçi sınıfı çıkarlarından üstün tutmakta, bir başka deyişle, işçi sınıfının çıkarlarını, kendi temsil ettikleri sınıf ve tabakaların çıkarlarına tabi kılmaktadırlar denebilir.

CHP'nin son eriştiği politik nokta, «milleti cephelere bölmek» teranesi altında, emek ve sermayenin barışını sağlamakla yükümlü, finans kapitalin ve bir kısım emperyalist metropollerin desteğini sağlamış sağ sosyal demokrat bir politikadır. CHP Genel Merkez kadroları tarafından benimsenen ve hararetle savunulan bu politikaya karşı CHP tabanındaki pek çok ileri ve demokrat unsurun tutumu sol sosyal demokrat politikayı aksettirmektedir. Anti faşist tavrında açık ve kararlı, fakat anti emperyalist tavrı netleşmemiş ve kararsız olan bu taban şüphesiz ki sosyalist hareketin ittifak yapabileceği güçleri oluşturmaktadır. Bu tabanın da zoruyla, anti faşist bir tavır gösterebilen fakat kesinlikle emperyalizme bağlı bir politika izleyen sağ sosyal demokrat CHP Genel Merkezi ise çok hayati anti-faşist girişimler dışında sosyalistler açısından kendisi ile anlaşılması ve birlikte çalışması mümkün olmayan bir siyasi hareketi aksettirmektedir. Açıkça görüldüğü gibi CHP içinde yapısı gereği bir sınıf mücadelesi sürmektedir. Bu mücadelenin küçük burjuva karakterden kaynaklanan bir yanını, işçi sınıfı hareketinden de esinlenen, çıkarlarını onun yanında gören ve tekeli sermayenin baskı ve sömürüsüne maruz geniş toplumsal kesimlerin sol sosyal demokrat politikası yönlendirirken, öteki yanını, sermaye düzeninin reformlarla korunup sürdürülmesi suretiyle varlıklarını koruyabileceklerin, finans kapitalin çıkarlarının belli temellerinin sağ sosyal demokrat politikası oluşturmaktadır. Ve bugün için mücadelede ötekine üstünlüğünü kabul ettirmiş olan, gün geçtikçe de sol sosyal demokratların parti içinde etkisini azaltan bu ikinci yan, yani CHP Genel Merkez yönetimi tarafından temsil edilen sağ sosyal demokratlardır. Böylesi bir durumda, seçimlerde CHP'nin desteklenmesi, hele kayıtsız desteklenmesi ne denli eleştiri getirilirse getirilsin, ne ölçüde ağır veryansın e-

dilirse edilsin, «oylarımızı CHP'ye verin» demesi, CHP merkezinin desteklenmesi, anlamına gelir. Oysa işçi sınıfının çıkarları ile büyük sermayenin çıkarları birbirine taban tabana zıttır. Aralarında hiç bir politik müşterek olamaz. Bu durumda CHP'yi seçimlerde parti olarak desteklemek, işçi sınıfının çıkarlarını tekeli sermayenin çıkarlarının ardına takmak, emeğe, sermaye ile barış içinde yaşamasını önermek, tek sözle, işçi sınıfının bağımsız politikasından tümüyle vazgeçmek anlamına gelir.

Yok şayet, «biz CHP'nin desteklenmesini istemekle, onu anti faşist tavrının oluşmasına yol açan tabanındaki ilerici-demokratların desteklenmesini öneriyoruz» denecek ise, bu, bir kılıf olmaktan ileri gitmez. Bir kere, CHP'nin politikasının belirlenmesinde elbette içindeki iki eğilimin de etkileri bulunur ama son tahlilde partiye hâkim olan yönetim kadroları kendi politikalarını ağır basır. 14 Ekim 1973 seçimlerinden bu yana CHP'yi izleyen dikkatli bir göz hemen bu gereği yakalar. Bu bakımdan CHP ne adına desteklenirse desteklensin bu desteğin somut ulaşacağı yer, bugünkü CHP politikasının güçlendirilmesi ve en kötüsü de bir tekeli burjuva politikasının kitlelere işçi sınıfının tasvip edebileceği demokrat bir politika olarak yutturulması olacaktır. İkincisi, gerçekte öyle olmadığı halde, CHP'nin desteklenmesinin, sol sosyal demokratların desteklenmesi ve güçlendirilmesi olacağı gerekçesi de makbul değildir. Çünkü sosyalist bir hareket, işçi sınıfının bağımsız politikasına titizlikle sahip çıkıyorsa, kendi sınıf çıkarlarını gerçekleştirilmesine kayıtsız şartsız âlet edilemez.

Burada şu soru akla gelebilir: Sosyalistlerin büyük bir çoğunluğu 14 Ekim 1973 seçimlerinde CHP'nin desteklenmesini savunmuştu. Şimdi ise farklı bir tavır izlenmektedir. Bu nasıl açıklanmalı?

CHP'nin desteklenmesi konusundaki tavrımızın bugün farklı olması başlıca üç nedene dayanmaktadır:

1 — 14 Ekim seçimleri faşist bir dönemden çıkılma süreci içinde yer alıyordu. 12 Mart sonrası faşist baskıları, emekçi halktaki anti faşist tepkiyi şiddetlendirmişti. Ve bizat CHP kadroları da faşizmden kısmen za-

rar görmüş, baskılarla karşılaşmışlardır. Bu nun da etkisiyle CHP 12 Mart faşizmine karşı «demokrat» bir tavır takınmıştır.

2 — 14 Ekim 1973 seçimlerinin CHP'si, günümüzün CHP'sinde daha sol bir çizgiyi temsil ediyordu. Sol sosyal demokrat politika sloganları ağır basıyordu, tercih ediliyordu. Halbuki baştan beri gösterdiğimiz gibi, geçen süreç içinde CHP finans-kapitalin belli kesimlerine yaklaşmış, bunlar için bir alternatif olma durumuna gelmiştir.

3 — Hepsinden önemlisi 14 Ekim seçimlerinde işçi sınıfının bağımsız politikasını temsil edebilecek, bu çizgiyi somut olarak kitlelere ulaştırabilecek bir merci, bir sosyalist parti yoktu.

Yukarıda sıralanan nedenlerin her üçü de birlikte alındığında, CHP'nin 1973'te neden desteklendiğine açıklık getirmektedir.

● TBP bugün toplumumuzda bir muhafazet unsuru olarak gözükmemekte ise de hem güçlü bir potansiyeli temsil etmemektedir, hem de kristalize olmuş bir sınıf çıkarımı aksettirmektedir. Geçmiş tarihimizde merkezi despot devlet tarafından alabildiğine ezilen ve bu yüzden devlet dini «sünni»liğe karşı ortaçağ rafizmi hareketlerinin bir benzeri olarak yine dinsel eğilimlerle bir başka «mezhep»le karşı çıkan ilerici köylü muhalefetinden kaynaklanan TBP, geçmişinde bu muhalefeti işçi sınıfı hareketinin yanına getiremediği, tersine burjuvaziye yaklaştığı için, tabanını büyük ölçüde CHP'ye kaptırmıştır. Bugün geçmişindeki hatalardan da ders alarak, özellikle yoksul köylünün taleplerine cevap vermek amacıyla anti faşist, anti emperyalist bir çizgi izlemektedir. Onun böyle bir çizgiye ulaşmasında sosyalist hareketimizin etkisi olduğu gibi, CHP'nin solundaki önemli bir potansiyelle, kendisini sosyalist hareketimizin bölünmüşlüğü ve dağınıklığı karşısında bir oy hedefi olarak gösterme kaygusu da bulunmaktadır. CHP'ye kaptırdığı oylarını geri almak niyetinde olan TBP'nin, CHP'nin kendisine uygulayacağı anti komünizm silâhı yüzünden, değil solun oylarını kazanmak, oy kaybına bile uğrayabileceği endişesiyle «seçimler için güçbirliği» çalışmalarından çekilmesi, bu partinin neden parti olarak desteklenmemesi gerektiği hakkında yeterli kanaati vermektedir. Gerçekten, demelerde antifaşist olduğu kadar anti emperyalist, hatta anti kapitalist sloganla benimsenmiş görünen bu parti, iş fiiliyata geldiğinde, komünistlikle «damgalanmakta»n ürkerek kendi gündelik küçük burjuva çıkarlarını, işçi sınıfı çıkarlarının önüne koymağa çalışmakta ve sosyalistlerle birlikte çalışmaktan imtina ederek, işçi sınıfının çıkarlarıyla emekçi köylülerin çıkarları arasında uzlaşmaz bir çelişki varmış görünümü yaratarak, egemen güçlerin ideolojik çarpıtmalarına hizmet etmektedir. Gene de önümüzdeki dönemde TBP ile anti emperyalist, anti faşist ortak hedefleri doğrultusunda aynı zamanda ortaklaşa katkı ve bağımlılıkla çalışılabilir. Ancak işçi sınıfının bağımsız politikası önümüzdeki seçimlerde yukarıda açıkladığımız tutum içinde olan TBP'nin parti olarak desteklenmemesini gerektirir. Çünkü TBP yöneticileri, TBP'nin oy tabanını oluşturan emekçi köylülerin gerçek çıkarlarının işçi sınıfının çıkarlarıyla bağdaştırılmaması; işçi sınıfı çıkarları yönüne girildiği takdirde bu toplum kesiminin kurtuluşunun mümkün olabileceğine inanmış değillerdir ve anti komünizm politikası tarafından ürkütülerek sağ bir politika izlemektedirler.

Denecektir ki MC'nin geriletilmesine hizmet edecek girişimlerin desteklenmesi olumlu bir hareket değil midir?

Şüphesiz, halk düşmanı olduğu tartışılmaz olan MC'nin geriletilmesi önde gelen

görevdir. Biz hiç bir zaman MC partileri ile CHP ve TBP'yi aynı kefeye koymadık. Ama MC geriletilmek diye hiç de işçi sınıfının bağımsız politikasını ayaklar altına alıp, işçi sınıfı politikasına karşı veya onu tanımayan, ona yanaşmayan partilerin, parti olarak desteklenmesi gerekmez. Çünkü partiler hangi eleştiriyi yöneltirsen yönelt, bir kere kayıtsız şartsız desteklendi miydi, daha sonra bu partiler gerçek icraatlarıyla, kitlelere gerçek yüzlerini gösterdikleri, işçi sınıfından aldıkları desteği işçi sınıfına karşı yönelttikleri zaman hiç bir mazeret işçi sınıfının bağımsız politikasını, başka sınıf veya zümreler çıkarlarına âlet etmiş olanları kurtaramaz. Bizim bu meseleye yaklaşmamızdaki kıstas şu olmalıdır: Sosyalist hareketimizin şayet örgütlü olarak bu seçime katılma imkânı olsaydı, kitlelere hedef olarak ne gösterilecekti? Bu sorunun cevabı mevcut şartlarda tartışmayı abes kılacak kadar açıktır. Elbette ki kitlelerden sosyalist örgüte oy verilmesi istenecekti. Çünkü işçi sınıfımızın bağımsız politikası böylesi bir tavır gerektirirdi. Şimdi madem ki sosyalistlerin elinde böylesi bir imkân yok, o halde tutarlı olmak zorunda olan bir davranış, işçi sınıfının çıkarlarını kendi kuyruğuna takmak isteyen burjuva, küçük burjuva politikalarına parti olarak angaje olamaz.

● Seçimlerde herhangi bir partinin desteklenmesi sözkonusu olmadığına göre seçimler boykot mu edilecektir? Seçimlerin boykot edilmesi işçi sınıfının mücadele şekillerinden biridir. Ve yerinde ve vaktinde kullanıldığı takdirde önemli bir silâhtır da. Ancak bu silâhi yerli yerinde kullanmasını bilmek de şarttır. Şartlar elvermemiş, sorumluluğu kısmen de sana düşen bir durum da sen seçimlere katılmıyorum diye, sadece bu sebepten seçimleri boykot ettin miydi, bu siyaseti boykot etmek olur. Boykotda esas olan toplumsal gelişmenin trafiğidir. Eğer kitleler yoğun bir atılım içindeyseler, örgütlü güçleri toplumu hareketlendirmişse, parlamento bütün gericiliği ile kitlelerin gözünde itibarını yitirmişse ve cazibe merkezi olmaktan çıkmışsa ve seçimlerle kitlelerin devrimci heyecan ve atılım söndürülerek, itibarı yitmiş parlamentonun yeniden prestijinin yükseltilmesi için sun'î bir güç enjeksiyonu yapıyorsa seçimleri boykot etmek yerinde bir öneridir. Aksi halde, hele bizdeki gibi parlamento cazibe merkezi olmak vasfını korumakta değil artırmakta ise, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın örgütlenmesi henüz emekleme safhasındaysa ve MC iktidarının da geriletilmesi sözkonusuysa boykotun hiç bir objektif ve sübjektif temeli yok demektir. Ve kitlelere böylesine bir öneri ile giden bir hareketin ciddiye alınmasına imkân yoktur. Böylesi durumlarda seçimlerin boykot edilmesi sosyalizmin çocukluk hastalıklarının en tipik örneklerinden biri olur ve yıllar öncesi hem bilimsel olarak hem de pratikte mahkûm edilmiştir. Burada da yine aynı somut soruya dönmek meselemize daha bir açıklık getirecektir. Şayet seçimlere örgütlü olarak, hatta, bağımsız sosyalist adayla katılmak imkânına sahip olsaydık kitlelere boykot mu önerilecekti? Bu soruya olumlu cevap verecek tek bir sosyalist bulunamaz!

NE YAPMALI?

Bir kere herşeyden önce gücümüz yettiğince seçimlerde VAR OLMALIYIZ. Yani işçi sınıfının bağımsız politikasını kitlelere götürmeli, seçimlerin anti demokratik yapısını ortaya koymalı, seçimlerde temsil edilen politik çizgileri teşhir etmeliyiz. Kitlelerin hem seçimler, hem de partiler hakkında duru bir kavrayışa sahip olmasını sağlamalıyız. Bütün bunları yaparken, onların bilinç (Devamı 8. sayfada)

yalist, antifaşist - antiemperyalist, ayları destekliyecek

rarına varmıştır. ki partilere götürülen seçim-erçevesindeki çalışmaların o-e gerek TBP'nin parti olarak-e değerlendirilememesi, ge-adayı olacak nitelikte ve im-ılunmaması nedenleriyle, ba-ememesi sonucunda, seçimler-a bağımsız çizgisinin somut-yalist adaylar gösterilmesi im

alternatif kalmaktadır: rmeme çağrısı yapılması. Bir demek olan bu alternatifin ktif şartları mevcut değildir. arlamentoyu cazibe merkezi yerel seçimlerde, bu durumu mda kitleleri boykota çağır-a katıldığında işçi sınıfı sos- bir tavır olamaz. Boykot Genel Yönetim Kurulunda, ş olan boykot yapmama ka-

rarına da aykırı düşecektir.

b — Sosyalizmin bağımsız politikası, bir parti veya en azından bağımsız sosyalist adaylarda somutlanmadığı ve bu imkânın büyük bir ölçüde anti demokratik şartlarla engellendiği bu seçimin ve sonuçlarının demokratik addedilmesi imkânsızdır. Bu bakımdan, bu seçimlerde sosyalistlerin başlıca görevi, işçi sınıfının bağımsız çizgisini kitlelere götürmek, seçimlerin anti demokratik yapısını onlara anlatmak, burjuva partilerin içyüzlerini sergilemek olmalıdır. Bununla birlikte, sosyalistler bu dönemde, halkımızın başlıca hasımının, egemen güçlerin en gerici, en şoven ve faşist unsurlarının temsilcisi olan MC iktidarı olduğunu vurgulamalı ve MC partilerinin yenilgiye uğratılması yolunda, mümkün olan yerlerde MC'nin geriletilmesi amacıyla, sırasıyla a — Bağımsız sosyalist, b — anti faşist-anti emperyalist, c — ilerici demokrat adayların desteklenmesini önermelidirler.

Partimiz Merkez Yürütme Kurulu, Genel Yönetim kurulunun bu kararı ışığında, gerekli araştırmaları yaparak her seçim bölgesinde hangi adayların destekleneceğini, gerektiğinde tercih oyunun nasıl kullanılacağını tesbit edip kamuoyuna açıklayacaktır.»

12 Ekim seçimleri ve sosyalist tavır

(Baştarafı 7. sayfada)
düzelelerinde bir gelişmenin yanısıra asıl onlara sıcak ve yakın ilişkiler kurmanın, bu ajitasyon-propagandanın örgütlenme ile meyva vermesini sağlamanın yollarını aramalıyız. Ve nihai olarak onlara oylarını nasıl kullanmaları gerektiği yolunda tavsiyede bulunmalıyız. Çünkü içinde bulunduğumuz toplumsal şartlar böylesi bir tavsiyeyi gerekli kılıyor. Çünkü henüz işçi sınıfının bağımsız politika sını kavrayamamış geniş bir sosyalizan kitle, sosyalistler seçime katılmadıkları halde, işçi sınıfının siyasi örgütlenmesinin daha iyi gelişebileceği bir ortamın oluşmasına oylarıyla dahi olsa katkıda bulunmak için içtenlikle bekliyorlar.
Şu halde herhangi bir partinin desteklenmesi söz konusu olmadığına göre kitlelere nasıl oy kullanması tavsiye edil

melidir?
Bunrada ilke, her seçim bölgesinde bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi açısından en olumlu niteliklere sahip faşizm, emperyalizm ve tekellerin egemenliğine karşı olan adayların desteklenmesi olmalıdır. Bu niteliklere sahip adayların gerek CHP'de, gerek TBP'de ve gerekse bağımsız adayların arasında var oldukları bilinen bir gerçektir.
Seçimlerde böylesi bir tutum izlemekle:
1 — Herhangi bir partiye kitleleri sevk ederek, işçi sınıfının bağımsız politikasına gölge düşürülmesi önlenmelidir.
2 — Boykot önerilmemekle kitlelerin güvensizliğine yolaçacak gayri ciddi bir tutuma düşülmeyecektir.
3 — Varsa bağımsız sosyalist adayın

desteklenmesiyle, sosyalizmin bağımsız çizgisi kitlelerde somut olarak hedeflendirilmesi mümkün olacaktır.

4 — Parti listelerindeki sosyalist harekete daha yakın adayların desteklenmesiyle bu partiler içindeki sınıf mücadelelerinin daha hızlandırılması, bu partilerin tabanlarının ve bir ölçüde politik çizgilerinin daha sola, işçi sınıfı sosyalizminin yanına çekilmesi mümkün olacaktır.

5 — Bu partilerin çoğu zaman demokratik mücadelede birlikte çalışmaya yatkın ve istekli olan tabanlarının güveni ve daha sonraki çalışmalarda desteğinin ve katkısının sağlanması imkânları artırmaktır.

Ancak sosyalistler her seçim bölgesi için kimin veya kimlerin destekleneceği açıkça tesbit edip ve böylesi bir de-

ğerlendirmenin ölçütlerini ilân etmelidir. TSİP'in Genel Yönetim Kurulu toplantısında bu doğrultuda alınmış olan kararın bir an önce ele alınıp çalışmalara hemen başlanıp, sonuçlarının açıklanması gerekir.

Özetlersek, önümüzdeki seçimlerde, seçimlere katılmayan sosyalistler kitlelere mümkün olan en yoğun propaganda imkânlarıyla yaklaşmalı ve bu çalışmalar örgütlenme amacına yöneltilmelidir.

Kitleler :

- 1 — Herhangi bir partiyi desteklemeğe,
- 2 — Genel boykot önerilerini reddetmeye,
- 3 — Oylarımızı en ilerici adaylara vermeye çağrılmamızdır.

TSİP TRABZON İL ÖRGÜTÜ

(Baştarafı 2. Sayfada)

Bütün bunlara ek olarak toplumun her kesiminde Faşist tirmanışa ve faşist saldırılara karşı mücadele bayrağı yükseliyor.

Özel olarak MC iktidarının faşizan saldırılar biçimindeki bu çüreti, ilerici, demokrat ve yurtsever örgütlerin dağınıklığından, eylem beraberliğinden henüz yoksun oluşlarından kaynaklanıyor.

Görülüyor ki, BASKILARA GÖĞÜS GERMENİN VE HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ YÜRÜTMEİNİN TEKGEÇERLİ ŞARTI TÜM DEMOKRATİK İLERİCİ VE YURTSEVER KURULUŞLARIN HAREKET BERABERLİĞİNİN SAĞLANMASIDIR.

Faşizmin tirmanışına güçlü ve geniş bir biçimde direnen örgütler her zaman, dünyanın her yerinde başarıya ulaşmışlardır.

Aksine, dağınık ve çok sesli anti-faşist demokratik hareketler faşizmin yükselişi karşısında geri çekilmişlerdir. Bunlara yakın örnek olarak ŞİLİ, ENDONEZYA ve 12 MART TÜRKİYE'SİNİ VEREBİLİRİZ.

Teslim etmek gerekir ki Türkiye'de anti-faşist demokrasi cephesi henüz yeni şekillenmektedir. Trabzon'da ise elinizdeki çağrı sanırız buna ilk örnektir.

Sorunlarımızın ve önümüzdeki adımın doğru tesbitinin bile eylemimize ışık tutacağından eminiz.

TSİP Trabzon İl Yönetim Kurulu Adına
Başkan Ahmet UÇAR

YILMAZ GÜNEY DERHAL

(Baştarafı 2. sayfada)

LARI YASALARI ÇİGNEMELERİNİN açık bir örneğidir...

Onlar ne yaparlarsa yapsınlar, devrimcileri ne kadar zindanlarda tutarlarsa tutsunlar, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın örgütlenmesini ve MÜCADELESİNİ DURDURMAYACAKLAR, İŞÇİ SINIFI SOSYALİSTLERİNİ YILDIRAMAYACAKLAR, devrimcileri UNUTTURA, MAYACAKLAR, KARALAYAMAYACAKLARDIR!

CAKLAR, devrimcileri UNUTTURA, MAYACAKLAR, KARALAYAMAYACAKLARDIR!

Tüm sosyalistlere, demokratlara, devrimcilere ve yurtseverlere sesleniyoruz: «EMEÇİ HALKIN DOSTU «YILMAZ GÜNEYİN» ZİNDANLARDAN KURTULMASI İÇİN MÜCADELE EDELİM.

YILMAZ GÜNEY DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!...

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ KALDIRILMALIDIR

(Baştarafı 2. Sayfada)

açıklaması için işçi sınıfımız ve emekçi halkımız yanında tüm demokrat ve ilerici seferber edilmesi, b) Bu süre içinde, iptal edildiklerini bile bile telafisi mümkün olmayan kararlar alan D. G. Mahkemelerinin çalışmalarını durdurulması için demokratik kamuoyu baskısı yaratılması, c) D. G. Mahkemelerinin şimdiye değin almış olduğu kararların geçersiz kılınması ve bu mahkemeler eliyle hapseden tutulan ilericilerin, devrimcilerin ve tüm siyasi tutukluların salıverilmesi...

Anti-faşist mücadele ile anti-emperyalist mücadelenin birlikteliğinin ve bütünlüğünün sağlanması ve bu maksatla, somut çalışmalar temeli üzerinde demokratik güçbirliği çalışmalarında ileri adımlar atılması... (Üç Partinin, TSİP, TEP ve

SP'nin kurmuş oldukları ortak büro böyle bir adımı temsil etmektedir.)

Anti-faşist mücadelenin belkemiğini teşkil eden işçi sınıfımızın etkin olarak mücadeleye katılmasının sağlanması amacıyla, fabrikaların sosyalizmin kaleleri haline getirilmesini sağlayacak uzun vadeli çalışmaların sabırla yürütülmesi... İşçi sınıfımızın politik hareketinin, Partimizin örgütlenmesine hız ve güç kazandırılması...

Partimiz yukarıdaki hedefleri temel alarak önümüzdeki dönemde yoğun bir çalışmaya girecek, her türlü imkanları kullanarak faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesini sürdürecektir. Önümüzdeki kısa dönemin aynı zamanda seçim dönemini de teşkil etmesi, kitlelerin politikaya alabildiğine hassas olması nedeniyle,

sosyalistlerin seslerinin daha bir canlağı ile dinlenmesine vesile olacaktır. Bihassa işçi sınıfımızın yoğun olduğu merkezlerde yapılacak somut çalışmaların programı Parti Merkezince tesbit edilecektir.

İlk adımda Partimiz Genel Yönetim Kurulu, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesinin son kararını protesto maksadıyla, bu basın toplantısını adı geçen mahkemenin önünde tertiplemiş bulunmaktadır.

Genel Yönetim Kurulumuz, halkımızın bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinde Partimizin omuzlarına düşen ağır fakat şerefli mücadelenin bilincinde olarak, her türlü anti-demokratik ve faşist baskıya karşı var gücüyle karşı koyacağını emekçi halkımıza bir kez daha bildirmeyi görev sayar...

TSİP İL VE İLÇE KONGRELERİ SÜRÜYOR

(Baştarafı 2. sayfada)

Çalışma raporunun okunmasından sonra eleştirilere geçilmiş; dilekler bölümünde sendikalar ve bölgede yaygın yoksul köylülerle daha yakın ilişkilere geçilmesi istenmiştir.

Yapılan seçimler sonucunda, merkez ilçe yönetim kuruluna Hüseyin Hasağçebi, Mehmet Durmuş, Bahri Aktaş, Mustafa Verep, İsmail Hakkı Akan; il kongresi delegeliklerine ise Hüseyin Hasağçebi ve Bahri Aktaş seçilmişlerdir.

İLKE

Aylık Sosyalist Dergi

Eylül 1975 sayısında :

- Dr. Hikmet Kıvılcımlı ve sosyalist hareketimiz
- Yine Demokrasi üstüne
- Marks'ın öndeyileri
- Helsinki Konferansı

İLKE'nin bu sayısı tükenmek üzeredir.

İsteme Adresi : Başmusaip Sokak, Tan Apartmanı
10/11 Cağaloğlu/İSTANBUL

GERÇEK

15 Günlük Sosyalist Gazete

İşçi sınıfının sesi
İşçi sınıfının sözcüsü

GERÇEK'E ABONE OLALIM
GERÇEK'E ABONE BULALIM

Abone adresi : Başmusaip Sokak, Tan Apartmanı
10/11 Cağaloğlu/İSTANBUL

Sahibi : Mehmet Yücel / Sorumlu Müdür : Hamit Çaylı / Yönetim Yeri : Cağaloğlu, Başmusaip Sokak, Tan Apartmanı No : 11 — İSTANBUL / Dizgi : Murat Matbaacılık Koll. Şti. 27 45 71 / Baskı : Karaca Ofset 27 53 45 / Dağıtım : Hürriyet Gazete Dağıtım T.A.Ş. / Son Baskı Tarihi : 23 Eylül 1975

Faşizme emperyalizme tekellerin egemenliğine karşı olmayan ilerici değildir

teyen çevrelerin karşısında olmak gerekir.

İlerici olmak için emperyalizme karşı olmak gerekir. Emperyalizme, üsleri, iki li anlaşmaları, yabancı tekelleri ,yerli uzantıları ile tüm olarak karşı olmak gerekir. Ulusal bağımsızlığı sonuna kadar savunmak gerekir.

İlerici olmak için, faşizmin ve emperyalist somürünün dayanak noktası olan ülkedeki tekellerin egemenliğine karşı olmak gerekir. Bankaların, tekelleri şirket ve holdinglerin egemenliklerine son verilmesi için mücadele etmek gerekir.

İlerici olmak için, kapitalizm öncesi sömürü biçimlerine, büyük toprak sahipliğine, tefeci, aracı sömürüsüne, din tüccarlarına karşı olmak gerekir.

Faşizme, emperyalizme, tekellerin egemenliğine, feodal kalınlara karşı olmayan ilerici değildir.

Olaylar hızla geliyor. İç ve dış siyasal ortam, Türkiye açısından önemini ve egemen sınıflar için bunalımlı durumunu sürdürüyor. Geçtiğimiz günlerde yoğunlaşan kitlelerin demokratik mücadelesi, özellikle işçi sınıfının yoğunlaşan direnişleri, emperyalist güçleri ve yerli ortaklarını, içinde buldukları bunalımda, bir kat daha telaşa verdi ve özellikle işçi sınıfı hareketi ile işçi sınıfının örgütlü gücü üzerindeki baskılarını artırmalarına yol açtı. Geçtiğimiz günlerde, Devlet Güvenlik Mahkemeleri eliyle TSİP üzerinde yoğunlaştırılan antidemokratik baskılar bu bütünlüğün bir parçasıydı.

Öte yandan, MC'nin ardındaki güçlerin, büyük sermayenin temsilcilerinin ABD'deki silah ambargonun kaldırılmasıyla ilgili temasları, aranın soğuduğu bu eski dostun dostluğunu ve güvenini yeniden kazanma çabaları, şüphesiz ki, Türkiye'de bazı gösterilere girişimlerini gerektiriyordu. İşçi sınıfı sosyalistlerine sürek avı uygulamaktaki telâşları, faşist saldırganların öğrenci çevrelerine, devrimci diye bilinen dar çevrelere saldırmakla yetinmeyip direnişteki işçilere, geniş kitlelere yönelen açık saldırıları, büyük sermayenin ve MC ardındaki güçlerin emperyalist ortaklara taviz politikalarının bir parçası olarak da ele alınabilir.

SAĞDA AP MC'NİN DAĞILMA SÜRECİNDE GÜÇLENİYOR

Böyle bir ortamda, geçtiğimiz hafta, kısım seçimlerin yaklaşmasıyla MC içindeki çatışmalar su yüzüne çıktı. AP temsilciler meclisinde MSP ile ortaklığın ancak seçimlere kadar düşünülmesi fikri ağırlık kazandı. Hatta AP teşkilatının bir bölümü MHP'ye de karşı çıktı. Bu arada MHP ile MSP arasında birbirinden adam çalma çabaları yoğunlaştı. CGP, AP ile bütünleşirken, DP kendi içinden bir kere daha çatladı...

MC'nin çatlaması, seçimlerden sonra yeni koalisyon ve hükümet denemelerinin, belki de yeni partiler üstü hükümetlerin beklenebileceğini gösterirken, AP'nin, DP den kopardıklarıyla ve CGP ile yeni bir bütünleşme ve kristalleşme arifesinde olduğu da görülmektedir.

Bu arada, CHP geniş emekçi kitlelerin aslında bu sömürü düzenine yönelen bilinçlenmelerinin, sola açılmalarının «yanlış» hedefini teşkil etmeye devam etmektedir. Hızlı bir bilinçlenme sürecinde olan kitleler, sağ partilerden hızla koparken, karşılarına çıkan en güçlü alternatif, işçi sınıfının bağımsız siyasal örgütü, örgütlü gücü değil, tersine sosyal barış öneren ve bu düzenin aksayan yanlarını kapitalizmin özüne dokunmadan tamir edeceğini ileri süren CHP reformizmi, gitgide de sağa kayan, büyük sermayenin AP ile koalisyon önerdiği alternatif olan CHP sosyal demokrasisi, bir «ara bilinçlenme» aşaması olarak kitlelerin muhalefetinin henüz odak noktasıdır.

Sömürücü egemen güçlerin, CHP'ye yer yer karşı çıkar görünmeleri ve en «uzak görüşlülerinin» CHP'yi mutlaka AP ile bir koalisyon içinde dengelemek çabaları aslında CHP merkez yönetiminin politikasından kuşkulardan değil, kitlelerin CHP'yi mutlaka açacaklarını, bir CHP iktidarının Türkiye'de sosyal demokrasi-nin kök salmasından çok belki de kitlelerin sosyalizme doğru bilinçlenmelerini (yanlış umutların ardındaki reformizmi ve reformizmin çıkmazını göstererek)

hızlandıracağından ve şüphesiz ki getireceği nisbi de olsa daha geniş bir burjuva demokrasisinin sonuçlarından çekin diklerindenidir.

ABD'DE MC'YE DESTEK OLUYOR

Türkiye egemen sınıfları içte ve dışta bunalım içindeyken siyasal tercih konusunda kendi aralarındaki çekişmeler büyümektedir.

Bu gelişmeler içinde, son günlerde Türkiye egemen güçlerinin AP çevresinde yeniden toparlanmayı ve AP'yi CHP ile dengelemeyi plânladıkları gözden kaçmamaktadır. Luns'un, ambargo konusunun seçimlerden önce halledilmesi gerektiği, tersi durumda seçim sonuçlarının «batı yanlısı hükümet» için iyi olmayacağı şeklindeki beyanları, daha doğrusu tehdidi, bir yönüyle de Amerikancı güçlerin CHP'yi ikazı sayılabilir. Buna karşılık CHP Genel Başkanı Luns'un demecine Türkiye'nin siyasetinin Pentagon'dan tayin edilemeyeceğini söyleyerek sertçe karşı çıkmış, ama aynı demecinde, ABD ve NATO ya hâlâ karşı olmadıklarını belirtmeye de özel özen göstermiştir.

NATO'da Yunanistan'dan boşalan yeri biz doldururuz diyen ve bu söze karşı tepkiler belirlediğinde «biz bundan başka birşey söylemedik hiç bir zaman» diyerek cevap veren ve ABD ambargosu karşısında, ABD giderse Almanya geliri açık açık söyleyebilen CHP yöneticileri, Türkiye'nin böyle bir ortamda ve iktidara giden yolda ustura ağzında yürürken, bir yandan ABD ve AET'e selâm çakmayı, öte yandansa, «halka en büyük ihanet aşırı soldan gelir» diyerek, tanımlanmamış ve her zaman işçi sınıfı sosyalizmine karşı çıkılmak için kullanılmış bir «aşırı sol» kavramı etrafında, sermaye çevrelerine korkulacak hiçbirşey olmadığını bir kere daha belirtmektedir.

Öte yandan ABD Temsilciler Meclisi Kongresinde, Türkiye'ye parası verilmiş silahların gönderilmesinin kabul edilmesi, ABD'nin MC ye bir kuvvet şıngasından başka birşey olmamaktadır. TRT'nin bunu defalarca birinci haber olarak vermesi de bunu göstermektedir. Bize göre, ambargo meselesinin sona ermesi asıl Kıbrıs sorununun ABD-Türkiye-Yunanistan egemen sınıflarının uzlaşabilmesi sonucu kendi açılarından halledilmesiyle olabilecektir. Bu yüzden CHP seçimlerde bu konuyu gene de kullanabilecektir. Luns'un MC yanında yer almasını açık etmesi de kullanarak, bu silâhi da kendi lehine çevirebilecektir. Fakat emperyalizmin gerçek yüzü gene hasıraltı edilecek, bula nık bir milliyetçi edebiyat sürdürülecektir.

İLERİCİLİĞİN ÖLÇÜSÜ NEDİR?

Seçimlere yukarıda belirttiğimiz bir ortamda gidiliyor. Biz verili şartlarda seçimlerde CHP nin kayıtsız-şartsız desteklenmesine karşı çıkıyoruz ve ilerici adayların desteklenmesini savunuyoruz. İlerici adayların bağımsız-sosyalist adaylar kadar CHP li ya da TBP'li adaylar da olabileceğini ve bunların kesinlikle tespit edilip, kitlelere bildirilmesini savunuyoruz.

İlerici derken ne anlıyoruz? İlericiliğin ölçülerini nasıl koyuyoruz? İlericilik genel olarak toplumun, üretici güçlerin ilerlemesini savunan ve bu uğurda mücadele edenlerin, toplumsal ilerlemeyi durdurmak ya da geriye çevirmek isteyenlere karşı koyanların niteliğidir.

Üretici güçlerin gelişmesini engelleyenler; bunun önşartı olan demokrasi e ulusal bağımsızlığa düşman olanlar ilericilerin de düşmanıdır. İlerici olmak için toplumun gelişmesinin önüne dikilenlerin, kendi sınıf ve zümre çıkarları için emekçi halkın çıkarlarını ayaklar altına alanların karşısında olmak gerekir.

İlerici olmak için faşizme, faşistlere karşı olmak gerekir. Faşizmi getirmek is

Doğru yoldayız

Oya BAYDAR

Egemen güçlerin; devrimciler, yurtseverler, sosyalistler üzerindeki antidemokratik, faşizan baskıları iç ve dış gelişmeler karşısında içinde buldukları bunalıma ve kitlelerin işçi sınıfının başını çektiği yükselen muhalefetine paralel olarak, son günlerde yoğunlaştı. Bu faşizan baskılardan en büyük payı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Partimiz aldı.

Baskıların partimiz üzerinde yoğunlaşması bir tesadüf değildir. Beklenmedik bir olay da değildir.

Demokrasiyi CHP sınırlarında ve CHP destekçiliğinde bitiren; bu sınırlar içindeki bir «sol»un, yani ehlileşmiş ve «çağdaşlığın gereği» kabul edilen bir «sol»un dışında kalan, dışında görülen sosyalist çizgileri, «aşırı soldur, eti sizin kemiği bizim» anlayışıyla burjuva tahakkümüne terketmekte zarar göremeyen; özünde yine demokrasiye karşı olmayı barındıran çarpık demokrasi anlayışının da payı vardır bunda. Kısaca, Partimiz üzerinde yoğunlaşan faşizan baskılar karşısında «demokratik» çevreler bile susabiliyorlarsa, Türkiye'de demokrasi adına yapacağımız çok şey var demektir. Ve işte tam bu noktada, biz, DOĞRU YOLDAYIZ diyoruz.

DOĞRU YOLDAYIZ. Çünkü Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve partililer olarak, işçi sınıfının örgütlenme meselesinde, işçi sınıfının ideolojisinde, bilminde uzlaşmacı ve tavizkâr bir yol izlemedik. Kitlelerle bağ kurmanın, işçi sınıfını, emekçi kitleleri örgütlemenin ilk ve temel görev olduğunu bilerek, bunu kuyrukçu bir tavırla ve kitlelere önderlik etmek yerine kitlelerin nabzına göre şerbet vererek yapmaya yanaşmadık. Örneğin milliyetçiliğe, şovenizme karşı mücadele ettik, yurtseverlikle, bugün artık işçi sınıfı enter-nasyonalizmine zıt bir kavram ve ancak faşistlerin simgesi haline gelmiş olan dar milliyetçiliği asla birbirine karıştırmadık. İşçi sınıfının bağımsız politikasından ve bağımsız çizgisinden küçücük bile bir taviz vermedik ve vermeyeceğiz.

İttifaklar politikasını asla reddetmeden, ittifak meselesinin işçi sınıfının diğer sınıf ve zümrelerden bağımsızlığından taviz vermek olmadığını vurguladık ve vurgulayacağız.

DOĞRU YOLDAYIZ. Çünkü Parti ve partililer olarak işçi sınıfının uluslararası birliğini, sonuna kadar vurguladık. Sosyalist sistem, uluslararası işçi sınıfı hareketi, ulusal kurtuluş hareketi bütünlüğünü savunduk ve savuna-cağız.

DOĞRU YOLDAYIZ. Çünkü partimizin en son militanı en genç üyesine sosyalizmin bir boş zamanlar işi olmadığını, bugün Türkiye'de sosyalist olmanın örgütlü militan olmak demek olduğunu; bir hayat değiştirme, bir dünyaya bakış sorunu olduğunu bilincindedir ve bunu heran hayata geçirmektedir ve geçirecektir.

İşte tam da bu yüzden, son günlerdeki faşizan baskılar özellikle partimiz üzerinde yoğunlaşmıştır. Bütün eksiklerimize, mutlaka açacağımız bütün zaaf-larımıza ve güçlüklerle rağmen; işçi sınıfının bağımsız çizgisini, İşçi Sınıfının Uluslararası birliğini vurguladığımız, işçi sınıfının bilimine sonuna kadar ortodoksça bağlı olduğumuz için; Türkiye'de sadece adımızla ve levhalarla değil, gerçekten var olma yolunda bulunduğumuz için; partiler yelpazesinde burjuvazi için gerekli bir yeri değil de, işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkar-larını savunan bir yer tuttuğumuz için baskılara tüm sosyalistler gibi ama özellikle biz muhatabız.

Bazıları, bu gerçekleri bir yana koymayı tercih edip, dudak büküp «onlar da çok sol canım» diyebilirler. Bazıları, -biz asla yakınmadığımız, sızlanmadığımız ama kısıtlı burjuva demokrasisinin geliştirilmesi açısından demokratik bir görev olarak dikkati çektiğimiz bir şekilde- demokrasiyi kendi sınırlarında ve kendilerine en yakın olanların sınırında bitirip, «bunun solunu bizim toplum kabul etmez! Bunun dışı aşırı sol! Bunun dışındakiler de ileri gidiyor-lar doğrusu» diyebilirler.

DOĞRU YOLDAYIZ. Çünkü işçi sınıfı sosyalizminde, «ilerisi»nin «ortası»nın, «aşırı» sınımla bulunmadığını işçi sınıfı sosyalizminin «tek bir doğru çizgi» olduğunu, ilkelerden asla taviz verilemeyeceğini biliyoruz.

Bu yüzden de, bütün baskılara rağmen, büyük bir inançla, her zaman-kinden daha azimli ve kararlı olarak, Bağımsızlık, Demokrasi-Sosyalizm yolunda, yarınlardan emin olarak yürüyoruz. Güvencimiz, sosyalizmin fikirle-rinin bilimselliği ve işçi sınıfının, emekçi halkın bu fikirleri benimsediğinde ne büyük bir güç olacağını bilmemizdir; işçi sınıfı ve emekçi halkımızdır.

«Ortak Büro» çalışmalarına katılan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi temsilcileri, büronun çalışmaları hakkında bir açıklama yaptılar. TSİP «Ortak Büro» temsilcileri açıklamada şöyle dediler:

Anti emperyalist - antifaşist mücadelede güçlü birliği yapmak üzere, üç parti tarafından oluşturulan ortak büronun çalışmaları devam etmektedir. KİTLE'nin geçen sayısında bu büronun çalışma prosedürü yayınlanmıştır. Prosedürün tesbit edildiği toplantıda ayrıca Büro'nun ilk basın bülteninde açıklanan adı ve görevi konusunda yanlış anlamalara yol açabilecek noktalar görüşülmüştür. Bu görüşmeler sonucunda, her ne kadar büroyu teşkil eden partiler geniş kamuoyu tarafından sosyalist olarak nitelenmekte ise de büronun antifaşist -antiemperyalist güçlü birliği amacıyla kurulmuş olduğu gözönünde tutularak, adının «sosyalist büro» yerine «ortak büro» olmasının daha uygun olduğu görüşüne varılmıştır.

Ayrıca geçen basın bülteninde aslında bu büronun görevleri kapsamında bulunmayan, «önümüzdeki dönem sosyalizmin bağımsız sesinin yığınlara duyurulması» meselesi de yer almıştır. Bu konuda da bir açıklama yapma gereğini duyuyoruz.

TSİP'in, seçimler için yapmış olduğu ilk güçlü birliği çağrısına gerekçe olarak götürdüğü «seçimler döneminde sosyalizmin bağımsız politikasının duyurulması» önerisindeki «seçim çalışmaları» ibaresi Sosyalist Parti'nin seçim çalışmalarına katılmayacağını belirt-

«Ortak Büro» çalışmaları sürüyor

mesi üzerine metinden çıkarılmıştır. Bunun sonucunda açıklamalarda yanlıtıcı bir durum ortaya çıkmıştır.

Gerçekten «sosyalizmin bağımsız politikasının» duyurulması, aynı sosyalist çizgide anlaşmış siyasal örgütlerin yapabileceği bir iştir.

«Seçimler için güçlü birliği» çalışmasında şüphesiz ki sosyalizmin bağımsız politikasını kitlelere götürmek, esastır, sosyalist propaganda ve ajitasyon yapmak, sosyal demokrasinin karşısına işçi sınıfının bağımsız çizgisini çıkarmak ve bu başta düşünülen güçlü birliği çerçevesinde bile mümkündür. Ama henüz antifaşist ve antiemperyalist mücadele platformunda birlikte çalışmayı kabul eden ve temeli antifaşist-anti emperyalist güçlü birliği olan örgütlerin oluşturduğu bir büronun «sosyalizmin bağımsız çizgisini kitlelere ulaştırması» mümkün değildir. Ancak antifaşist, antiemperyalist güçlü birliği hem mümkündür, hem de demokratik güçlü birliğin oluşmasında önemli bir adımdır ve diğer demokratik güçlerin katılımıyla mutlaka geliştirilmelidir.

Bu noktayı bir kere daha açıklamayı, yanlış anlamaları engellemek bakımından gerekli görüyoruz.

Ortak Büro 16 Eylül 1975 tarihli toplantısında «önümüzdeki antifaşist, antiemperyalist mücadelenin somut adımlarını teşkil etmek üzere ilk adımda İstanbul'da bir çalışma yapılmasına karar vermiştir. Afişleme, bildiri, el ilanı, vb. çalışmalarıyla yürütülecek olan çalışmanın somut hedeflerini, antifaşist mücade-

le açısından Devlet Güvenlik Mahkemelerinin protestosu, antiemperyalist mücadele açısından ise ABD üsleri, ikili anlaşmalar, NATO, CENTO, AET, vb. emperyalist pakt ve anlaşmaların kaldırılması talebi olacaktır. İlk adım mahiyetindeki bu somut çalışmanın programı bir kapalı salon toplantısı ile sona ermektedir.

Bu çalışmayı yürütmek üzere her üç partinin temsilcilerinden oluşan bir hazırlık komitesi kurulmuştur. Bu komite çalışmalarına başlamış ve bu kampanyaya katılımı düşünülen çeşitli demokratik güçlerle temas geçirmiştir.

Öte yandan, seçimlerdeki tutum dolayısıyla güçlü birliğine katılmayan Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP) ortak büroya katılımı için, kendisine çağrı yapılması konusu da görüşülmüştür. SP'nin ortak büro adına TİP'e çağrı yapılmasına karşı oldukları ve bu konuda kendi partilerinin kararı olduğunu bildirmesi üzerine bu sahifede metnini sunduğumuz çağrının yapılmasına karar verilmiştir.

Ayrıca gene bu sahifede, seçimler için güçlü birliği dolayısıyla biraraya gelen dört partinin (TSİP, TEP, SP, TBP) ilk aşamada TİP'e yapmış olduğu ikinci çağrı mektubuna karşı TİP'in vermiş olduğu cevabın, bir önceki mektuba yapılan atıflar dışında kalan kısmını, yazışmaların kitlelere açık olması kuralına uyarak aynen yayınıyoruz. Mektubun yorumu ise okuyucuya bırakılmıştır.

Ortak Büroya katılma konusunda TİP'e yapılan çağrı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 12 Ekim seçimleri için güçlü birliği teklifi dolayısıyla bir araya gelen üç parti SP, TEP ve TSİP emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini güçlü birliği içinde yürütmek üzere bir ortak büro teşkil etmişlerdir.

Bu büro 9 Eylül 1975 tarihinde yapmış olduğu ilk toplantısında çalışma prosedürünü görüşmüş ve ekte sunduğumuz (*) kararları benimsemiştir.

Daha sonra büro, yürütülecek antiemperyalist, antifaşist mücadelenin politikasının ve kapsamının tesbit edilmesi ve somut görevlerin programlanmasını hedefleyen bir çalışma yapılmasını karar altına almıştır.

Yine ortak büro, demokrasi ve bağımsızlık mücadelemizin bugün erişmiş olduğu noktada somut hedefler olarak karşımıza dikilen Devlet Güvenlik Mahkemelerinin ve ABD üslerinin, NATO, CENTO - AET'nin, ikili anlaşmaların kaldırılması doğrultusunda somut bir çalışma programı tesbit etmiş ve bu programın yürütülmesi için büroyu oluşturan partiler gerekli çalışmalara başlamışlardır.

Biz partinizi de bu çalışmalar içinde yer alması gereken bir siyasal örgüt olarak görmekteyiz. Bu açıdan büronun üyesi olarak bir an önce çalışmalara katılmamız için partimize çağrı yapılmasını uygun bulduk.

Ayrıca, ortak büroya katılan diğer iki Parti de büroya katılmamızdan yanadılar.

Katılmamız gerçekleştiği takdirde, büronun şimdiye değin almış olduğu kararlar, sizin de görüşünüz alınarak yeniden gözden geçirilebilir.

Saygılarımızla,
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Ahmet Kaçmaz
Genel Başkan

(*) Bu kararlar Kitle'nin 75. sayısında sayfa 4'te «TSİP, TEP ve SP'nin kurduğu Ortak Büro çalışmalarına başladı» başlığı altında yayınlanmıştır.

TİP'in güçlü birliği konusunda ikinci çağrıya cevabı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanlığı
İSTANBUL

İlgi: 29 Ağustos 1975 gün ve 472 sayılı yazınız.

Mektubunuzun, esas itibarıyla, Genel Başkanımızın bundan önceki mektubunun bazı paragrafları arasında bir çelişme olduğu izleniminden hareketle bunun açıklanmasını istemek düşüncesiyle kaleme alındığı anlaşılacaktır. Gerçekten yazınızın, «Bir noktaya açıklık getirmenizi rica ediyoruz» cümlesi ile başlayan ve Genel Başkanımızın mektubundan alıntılarla iki ayrı paragrafı karşılaştıran:

«Cevabi yazınızın üçüncü sayfasında yer alan (demokratik ilerici güçlerin yalnız bu seçimler için değil, daha uzun vadeli demokrasi mücadelesi için güç ve eylem birliği düşünülmelidir) cümlesi, güçlü birliği konusunda esasta olumlu yorumlanmıştır. Ancak bu cümle dördüncü sayfadaki (Partimiz böyle bir platform üzerinde yürütülecek bir paralel propaganda ve demokratik eylemler kampanyasının hem MC oylarının geriletilmesine, MC'nin iktidardan çekilme durumunda bırakılmasına katkıda bulunacağı, hem de bir yandan tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin eylem beraberliğini sağlarken, öbür yandan da sosyalist hareketin ve politikanın bağımsız varlığını koruyabileceği ve kitlelere duyurabileceği inancındadır.) cümlesinde ifade edilen görüşle çelişmekte midir? Üçüncü sayfadaki (demokratik güçlerin uzun vadeli mücadele için güç ve eylem birliği) sonradan tarafınızdan sözlü olarak da açıklandığı şekilde birbiriyle irtibatlı bulunmayan paralel eylemlerle mi sağlanacaktır?»

sorusu, bunu ortaya koymaktadır.

Yazınızın yukarıya alınan bölümünde yer alan «çelişmekte midir?» sorusuna, aslında önceki mektubumuz okunurken, hatta «alıntı» yapılırken her nasılsa gözden kaçmış olarak bir cümlecğin atlanmış olmasının neden olduğu

kanısındayız. Mektubumuzun yukarıda alıntı yapılan cümlesinin tamamı aynen şöyleydi:

«Onun için demokratik ilerici güçlerin yalnız bu seçimler için değil daha uzun vadeli demokrasi mücadelesi için güç ve eylem birliği düşünülmelidir, yukarıda ihtiraz kayıtları saklı kalmak şartıyla.»

Bu ihtiraz kayıtları da önceki bölümlerde yeteri kadar açıklıkla belirtilmiş bulunuyor. Şöyle ki:

(TİP'in mektubunun bundan sonrasında, KİTLE'nin 73. sayısında yayınlanan «TİP'in cevabı» başlıklı yazıda «Eğer işçi sınıfının bağımsız sosyalist politikasının...» diye başlayan paragrafa yer verilmekte ve bu alıntı «Bugün Türkiye'de önemli bir sosyalist birikim...» diye başlayan paragrafa kadar sürmektedir.)

Ayrıca, yazılan çağrı mektubunun, Partimizin Genel Yönetim Kurulu adına yapılmış olması, bu çağrının, Kitle dergisinde çıkan Genel Yönetim Kurulu toplantısında alınan kararlarla birlikte mütalea edilmesi zorunluluğunu ortaya koymuştur. Kaldı ki, çağrı bu sıfatla yapılmaya bile, toplantıda bulunacak herhangi bir partinin temsilcisinin, «tavır beraberliği»ni sağlamak için dahi olsa, kendi en üst organının kararına aykırı düşen görüşlere iltifat gösteremeyeceği «partili» olma gereğidir. Bu durumda gerçekten önerilen toplantı ister istemez ancak belirli bir seçeneğin gerçekleştirilmesi doğrultusunda ayrıntıların görüşülmesinden ibaret kalacaktır.

Tekrar edelim:

(Mektubun burasında ise gene KİTLE'nin 73. sayısında yer alan yazıdan alıntı yapılmaktadır. Alıntı «Partimiz, seçimleri boykot etmemekle birlikte...» diye başlayan paragraf girmekte ve alıntı «Partimiz böyle bir platform üzerinde yürütülecek paralel...» diye başlayan paragrafa kadar sürmektedir.)

Yukarıda bir kere daha belirtilen görüşlerin ışığında Partimiz, bu konuda yazışmaları sürdürmekte bir yarar olmadığı kanısındadır. Saygılarımla.

KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş.

Ticaret Sicil No : 131559/788873

Merkezi : İstanbul

Müddeti : 99 Yıl

Sermayesi : 500.000.— TL.

YENİDEN İHRAÇ OLUNACAK

**1.000.000.— TL.'lik beheri 500.— TL. değerinde
hamiline muharrer hisse senetlerine**

İŞTİRÂK TAAHHÜTNAMESİ

1. Taahhüt Edenin :

Adı ve Soyadı :

İkametgahı (Adresi) :

2. Taahhüt Olunan Payların :

Hisse Miktarı (Rakkamla) : (Yazı ile)

Hisse Tutarı (Rakkamla) : (Yazı ile)

3. Taahhüdün Yapıldığı Tarih :

**4. Taahhüt Olunan Pay
Bedelinin Dörtte Birinin
Yatırıldığı :**

— Banka Şubesinin Adı veya

— Havalenin yapıldığı Banka Şubesinin Adı

— Havalenin Yapıldığı veya Paranın Yatırıldığı Tarih

İşbu taahhütname ile bana verilen ve KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK ANONİM ŞİRKETİ'nin 23 Temmuz 1975 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısında, Şirket sermayesinin 500.000.— Liradan 1.500.000.— Liraya çıkarılması ve arttırılan sermayeye iştirake davet hakkındaki İZAHNAMEYİ ve ayrıca ŞİRKET ANA SÖZLEŞMESİNİ okuyup mündericatını tamamen kabul ettiğimi ve HALKIN İŞTİRÂKİNE arzolunan hisselerden yukarıda yazılı miktardaki hisse ile şirket sermayesine iştiraki ve Yönetim Kurulunca belirlenecek tarihlerde bakiye ödemeleri yapmayı taahhüt ederim.

ederiz.

...../...../197...

(İmza)

NOT : Ortak olma işlemleri için
Lütfen arka sayfayı okuyunuz.

(Pulsuzdur.)

KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş.

Ticaret Sicil No : 131559/788873

Merkezi : İstanbul

Müddeti : 99 Yıl

Sermayesi : 500.000.— TL.

YENİDEN İHRAÇ OLUNACAK

**1.000.000.— TL.'lik beheri 500.— TL. değerinde
hamiline muharrer hisse senetlerine**

İŞTİRÂK TAAHHÜTNAMESİ

1. Taahhüt Edenin :

Adı ve Soyadı :

İkametgahı (Adresi) :

2. Taahhüt Olunan Payların :

Hisse Miktarı (Rakkamla) : (Yazı ile)

Hisse Tutarı (Rakkamla) : (Yazı ile)

3. Taahhüdün Yapıldığı Tarih :

**4. Taahhüt Olunan Pay
Bedelinin Dörtte Birinin
Yatırıldığı :**

— Banka Şubesinin Adı veya

— Havalenin yapıldığı Banka Şubesinin Adı

— Havalenin Yapıldığı veya Paranın Yatırıldığı Tarih

İşbu taahhütname ile bana verilen ve KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK ANONİM ŞİRKETİ'nin 23 Temmuz 1975 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısında, Şirket sermayesinin 500.000.— Liradan 1.500.000.— Liraya çıkarılması ve arttırılan sermayeye iştirake davet hakkındaki İZAHNAMEYİ ve ayrıca ŞİRKET ANA SÖZLEŞMESİNİ okuyup mündericatını tamamen kabul ettiğimi ve HALKIN İŞTİRÂKİNE arzolunan hisselerden yukarıda yazılı miktardaki hisse ile şirket sermayesine iştiraki ve Yönetim Kurulunca belirlenecek tarihlerde bakiye ödemeleri yapmayı taahhüt ederim.

ederiz.

...../...../197...

(İmza)

NOT : Ortak olma işlemleri için
Lütfen arka sayfayı okuyunuz.

(Pulsuzdur.)

**TAAHHÜTNAMEYİ DOLDURURKEN
DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR**

- 1) Taahhütnameyi 2 nüsha halinde doldurunuz ve her iki nüshayı da imza ediniz.
- 2) Taahhüt edilen tutarın % 25 ini herhangi bir banka veya posta ile İstanbul - Yapı Kredi Bankasının Çemberlitaş Şubesindeki KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş. nin 1384/97 numaralı sermaye tezyidi hesabına havale ettirerek 2 nüsha makbuz alınız.
- 3) Birinci maddede yazılı 2 nüsha taahhütname ile ikinci maddeye göre alınan makbuzun bir nüshasını KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş. Başmusaşip sok. Tan ap. No : 11/A Cağaloğlu - İstanbul adresine taahhütlü olarak gönderiniz.
- 4) İştirak taahhütnamelelerini vekâleten imza edeceklerin ayrıca vekâletname göndermeleri gerekir.
- 5) İştirak taahhütnamelelerini ve banka makbuzunu şirketimize postaladıktan sonra 30 gün içinde size belgelerin alındığı bildirilecektir. Şirketimizden bu bilgiyi 30 gün içinde alamadığımız takdirde, bizden durumunuzu sorunuz.

**TAAHHÜTNAMEYİ DOLDURURKEN
DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR**

- 1) Taahhütnameyi 2 nüsha halinde doldurunuz ve her iki nüshayı da imza ediniz.
- 2) Taahhüt edilen tutarın % 25 ini herhangi bir banka veya posta ile İstanbul - Yapı Kredi Bankasının Çemberlitaş Şubesindeki KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş. nin 1384/97 numaralı sermaye tezyidi hesabına havale ettirerek 2 nüsha makbuz alınız.
- 3) Birinci maddede yazılı 2 nüsha taahhütname ile ikinci maddeye göre alınan makbuzun bir nüshasını KİTLE GAZETECİLİK MATBAACILIK A.Ş. Başmusaşip sok. Tan ap. No : 11/A Cağaloğlu - İstanbul adresine taahhütlü olarak gönderiniz.
- 4) İştirak taahhütnamelelerini vekâleten imza edeceklerin ayrıca vekâletname göndermeleri gerekir.
- 5) İştirak taahhütnamelelerini ve banka makbuzunu şirketimize postaladıktan sonra 30 gün içinde size belgelerin alındığı bildirilecektir. Şirketimizden bu bilgiyi 30 gün içinde alamadığımız takdirde, bizden durumunuzu sorunuz.

TÜSTAV

18 Demokratik örgüt Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılmasını istedi

BASIN-İŞ. HAS İŞ. YAPI-SEN. ÇAĞDAŞ METAL. İŞ. TÖB-DER. ANKARA ŞB. TİM-DER. TÜMAS. DDKD. GSB. KÜÇÜKESAT. KEÇİÖREN HALK ODASI. KAYABAŞI. TUZLUÇAYIR. BESENTEPE. YENİDOĞAN. ETLİK. ŞİRİNTEPE. BOĞAZIÇI. HALK DERNEKLERİ yayınladıkları ortak bir basın açıklamasında, Şili'deki faşist darbenin ikinci yılı dolarken, 30 binden fazla işçi ve yurtsever öldüren faşist yönetimi lanetlemişler faşistlerin katlettiği Başkan Allende ve Şili'de yurtseverlerin anıtı önünde saygıyla eğiliriz. Yaşasın dünyadaki tüm barıştan-demokrasiden ve sosyalizmden yana güçlerin birliği. Kahrolsun faşizm, kahrolsun emperyalizm denmektedir.

Lice depreminde zarar görenlere yardım için devrimci Demokratik Kültür Derneği'nin açtığı kampanyanın desteklenmesini isteyen sendikalar ve demokratik örgütler, Devlet Güvenlik Mahkemeleri konusunda da şu açıklamayı yapmışlardır:

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ İÇİN:

Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği açıklanan Devlet Güvenlik Mahkemeleri geriye kalan ömrünü Sosyalist Partiler ve demokratik kuruluşlar hakkında akıl almaz kararlar almakla geçiyor.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin Ankara İl Yürütme Kurulu üyeleri, faşist İtalyan anayasasından alınan 141 ve 142. maddelerden gizli örgüt kurdukları iddiaıyla 8'er yıl 6 ay ağır hapis ve 2 yıl 8 ay sürgün cezası almışlardır. Merkez Yürütme Kurulundan İbra-

him Seven ve partili E. Nedim Gülkaç'ın cezaları 5'er yıl ağır hapis ve 1,5 yıl sürgün olmuştur. Parti Genel Sekreteri Yalçın Yusuf oğlu da bu mahkeme tarafından tutuklanmıştır. TSİP İskenderun İlçe Başkanı Reşit Suna halen Adana Devlet Güvenlik Mahkemesinde tutuklu olarak yargılanmaktadır. Ayrıca birçok TSİP üyesi aynı mahkemelerce tutuklanmıştır. İYÖKD'ün kapatılması kararı ve son olarak Türkiye Emekçi Partisi Genel Başkanı Mihri Bellinin ağır hapis cezası istemi ile yargılanması bu mahkemelerin niteliğini ortaya koymaktadır.

Egemen sınıfların baskı araçlarından birisi olan DGM halkımızın çıkarlarının karşısındadır. Çünkü emperyalist-kapitalist çıkarlarla halkımızın çıkarları uzlaşmaz çıkarlardır ve birbirlerine ters düşmektedir.

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ ANAYASA AYKIRIDIR. MC hükümetinin iptalini geciktirdiği bu özel mahkemeler derhal kaldırılmalı ve alacağı kararlar iptal edilmelidir.

toptaşı cezaevinde SİYASİ TUTUKLULARA SALDIRILDI

İki siyasi tutuklu ile yedi arkadaşının yaralandığı olayları, siyasi tutuklular bir bildiri ile kamuoyuna açıkladılar.

«14 Eylül 1975 akşamı Toptaş cezaevinde, biz devrimci siyasi tutuklular da dahil olmak üzere mahkumların çoğunluğuna yönelik bir komplo tertiplenmiştir. Komployu tertipleyenlerin amaçları, hapisede esrar, hap gibi uyuşturucu maddeler satmak, hapishaneyi kumarhane haline getirmek ve yapacakları sömürüyle «hapisane ağası» olmaktır.

Uzun zamandır baskı ve sömürülerine karşı duruyor, fırsat vermiyorduk. Sürekli ikaz ediyor ve uyarıyorduk. Buna rağmen baskıcı ve sömürücü emellerine ulaşmak için siyasi mahkumlara ve diğer mahkumların ezici çoğunluğuna karşı aşağıdaki tertip ve saldırılara girişmişlerdir.

Faşist karakterli bu birkaç kişi, bazı parasız kişileri uyuşturucu maddeler vererek dengesiz hale getirdiler ve bu kişileri şiş, kama ve sustalılarla silahlendirdiler. Hapisede kol gezmeye başladılar, birkaç kendi halinde mahkum dövüldü, haraç almaya kalktılar. Olaydan önceki gece son kez ciddi şekilde uyarıldı. Buna rağmen;

14 Eylül akşamı, bizim koğuşun karşısındaki 1. koğuşta (sonradan öğrendiğimize göre, tertibin başlangıcı olarak), adamları vasıtasıyla olay çıkarttılar. Koğuş kapısını kırıp kendileri de 1. koğuşa geçerek, dürüst mahkum arkadaşlarımızı şiş, kama ve sustalılarla yaraladılar, adamlarına yaralattılar. Hemen sonra da (biz duruma henüz müdahale edememişken) saldırkan grup 2. koğuşa yönelerek bizlerin üzerine yürüdü, ellerinde şiş, kama ve sustalılar vardı. Karşı koyup geri püskürttük. Bu arada iki arkadaşımızı, Hulki Oral ve Adil Topkan'ı yaraladılar. Böylece yaralıların sayısı dokuzaya yükseldi, iki kişi komalı oldu.

Savcı, bu saldırganları toplu olarak Sakarya cezaevine gönderdi. Oysa bundan birkaç ay evvel, buna benzer bir olaydan dolayı siyasi hükümlü arkadaşımız Şerafettin Eyüp Abaza, haksız olarak ve savcı Sedat Muslu'nun bilgisi dahilinde olarak Sakarya cezaevine sürülmüştü. Bu defa faşist karakterli saldırganlar da oraya gönderilince arkadaşımız Şerafettin Abaza'nın can güvenliği tehlikeye atılmış olmaktadır.»

TOPTAŞI CEZAEVİ SİYASİ TUTUKLULARI

İZMİR'de MAO'cu provokatörler işçileri patrona ihbar ettiler

Bir süredir, eski adı Osman Malaklar olan BORSAN fabrikasında devrimci işçilerin, sürdürdükleri DİSK Maden-İş Sendikasına toplu olarak geçme çalışmaları, kendilerine «Proleter Devrimci Aydınlanıcılar» (PDA'cılar) adını takan HALKIN SESİ gazetesi taraftarlarınınca patrona ihbar edilmiştir.

Geçtiğimiz günlerde, Borsan fabrikası'na giden 3 PDA'cı kapıda bulunan işyeri bekçisine ve patronun adamlarına, usta lafazanlıklarıyla, bura da Maden-İş Sendikasına geçmeye çalışan işçiler varmış, onlarla görüşmek istiyoruz. Biz onlara Maden-İş Sendikası'nın sarı içyüzünü açıklayacağız» demişler; kısacası devrimci işçilerin büyük bir titizlikle sürdürdükleri sendikalaşma çalışmasını patronun adamlarına ihbar etmişlerdir. Böylelikle, PDA'cı provokatörlerin yardımlarıyla fabrikasında sendika çalışması yapıldığını öğrenen patron, ertesi gün işçileri toplayarak, bu tür çalışmaları yapıp yapılmadığını sormuş ve işçilerden, «Hayır cevabını almıştır. Bunun üzerine noter çağırarak patron işçilere noter huzurunda dediklerini tekrarlamalarını ve Maden-İş'e üye olanlar varsa istifalarını gerektirdiğini söylemiştir. Bu durum üzerine sendikaya üye olan 40 işçi «biz maden-İş'e üyeyiz, bizi hiçbir güç sendikamızdan çıkaramaz» diye diretmış ve ne pahasına olursa olsun sendikada kalacaklarını belirtmiştir.

Tipki, grev kırıcıları gibi, tipki sarı sendika usakları gibi, işçileri patrona ihbar eden, sendika çalışmasını heran çalışma halinceyken baltalayan işçi sınıfı düşmanları, BORSAN fabrikasında yaptıkları bu çalışmalar (!) sonucu 40 işçi ve 30 stajyerin fabrikadan atılmasını da sağlamışlardır...

İşçilerin birliğinin, halkların kardeşliğinin düşmanları yürütümuzün dörtbir yanında olduğu gibi, İzmir'de de işçi sınıfı sosyalistlerinin çalışmalarına ayakbağı oldukları, ayak altında dolaştıkları, «turistik» çalışmalarını sürdürdükleri sürece, sosyalistlerden ve devrimcilerden gereken en iyi cevabı en iyi biçimde almaktadırlar!

Bugün için «Devrimci Gençler Birliği» adlı dernekçiklerinde çalışmalarını (!) sürdürmeye çalışılan sahte devrimci «Halkın Sesi» gazetesi taraftarları, işçi sınıfı düşmanları, enternasyonal hanter, kararlı mücadelelerimiz sonucu tarihin çöplüğündeki yerlerini alacaklardır...

Düzce Demokratik Kültür Derneği baskıları protesto ediyor

Düzce Demokratik Kültür Derneğinin yayınladığı kuruluş bildirisini ve şehirde afişlediği anti emperyalist nitelikteki sloganlardan dolayı Düzce Cumhuriyet Savcılığınca «Hükümetin manevi şahsiyetini tahkir» den dernek kurucu üyeleri hakkında tahkikat açmıştır.

Yasalara uygun olarak hazırlanan bildiri ve afişler hakkındaki bu anti demokratik uygulamayı şiddetle reddeder anti emperyalist ve anti faşist mücadelelerimizde kararlı olduğumuzu kamuoyuna duyuyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM KAHROLSUN EMPERYALİZM

USLUP!

SÜRPRİZ DEĞİLDİR

• Kahrolsun sosyal-emperyalist uşağı revizyonist sendika ağaları!

.....
Biz demiyoruz, solcular diyor:

Bakın... Önümdeki beyannameyi okumaya devam ediyorum:

".....Kendilerine devrimci süsü veren bu revizyonist sendika ağaları, sırtını Sovyet sosyal-emperyalizmine dayayan TSİP ve TİP revizyonistlerinin kuyruğundadır. Sosyalist Sovyetler Birliğini, emperyalist bir ülke haline dönüştüren Kruşçev ve Brejnev dönemlerinin ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı uyanık olmalıyız."

.....
Aynı beyannameden bir başka pasaj:

".....halkın yanındayım, halkın umuduyum diyen Ecevit ve CHP ne yapıyor? Küçükköy Belediyesinin CHP'li başkanı, seçim nutuklarını unutarak, yoksul halkın tek barınağı olan gecekonduları yıktırıyor, işçilerin hayatıyla oynuyor. İşte CHP'nin gerçek yüzü budur."

Beyannameye imzasını atanlar şunlar:

- * Devrimci Gençlik Derneği
- * İstanbul Devrimci Gençlik Birliği.
- * Kartal Halk Birliği,
- * Tunceli Yurt Yaptırma Yardımlaşma Derneği.
- * Kars Kültür Derneği
- * Bingöl Devrimci Kültür Derneği.
- * Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği.
- * Mecidiyeköy Halk Birliği.
- * Memurlar Derneği İstanbul Şubesi
- * Toprak-İş Sendikası Genel Merkezi.
- * Çağdaş Metal-İş Sendikası İstanbul Şubesi.

.....
Rauf Tamer diye bir imza da benim atmama müsaade buyursunlar... Bakın kimlerle fikir birliği etmek varmış kaderde... (Teşekkür ederim)

Bildirinin «gerekli» çevrelerde tuttuğu görülüyor. Bir nüshasının da Ülkü Ocakları ve MHP'ye imzaya açılmak üzere gönderilmesi...

EMPERYALİST SAVAŞ SANAYİNİN ÖZÜ: Ordu-Sanayi kompleksi

● ABD ORDU-SANAYİ-KOMPLEKSİNİN GÜCÜ

ABD Ordu-Sanayi-Kompleksi (OSK) ABD'nin tekeli devlet rejiminde önemli iktidar mevkilerini elinde bulundurmaktadır. Bunların sayesinde her yıl milyarlar tutarındaki meblağlar «yeniden dağıtılır» ve harcanır. ABD'nin sadece resmi silâhlanma harcamaları 1975/76'da 100 milyar dolar tutarındadır. Bunun 1980'de 145 milyar dolara ulaşacağı hesaplanmaktadır. Tablo 2 de devletin silâhlı kuvvetler bütçesi gösterilmiştir.

OSK'nin elinde bu denli birbütçe olunca ekonomi ve politikadaki etkinliği de artmaktadır. 1970'lerin başında tüm çalışanların ortalama % 13'ü OSK'nin etkinliğinde çalışmaktaydı.

ABD'nin çeşitli bölgelerinde savaş sanayi, belli silâhlar üzerinde uzmanlaşmıştır. Doğu ve kuzey bölgelerinde öncelikle konvansiyonel silâhlar (tanklar, motorlu araçlar) imal edilirken, modern silâhlar, güney ve batı eyaletlerinde yapılmaktadır. Bunların içinde beş tanesi uçak sanayinin % 80'ini, roket ve uzay üretiminin % 70'ini kontrolü altında tutmaktadır. Bunların arasında «General Dynamics Corp.» (Teksas), «Lockheed Aircraft Corp.» (Georgia ve Kaliforniya), «Mc Donnell Douglas Corp.» (Missouri), «Boeing Co.» (Washington) sayılabilir.

ABD OSK'nin NATO ülkelerinin üzerindeki etkisi son silâh satışı yarışında bir kere daha ortaya çıkmıştır. ABD'nin çok amaçlı «YF 16» savaş uçakları, Fransız «Mirage»larını pazar dışı bırakarak, Belçika (116), Hollanda (103), Danimarka (58), ve Norveç (73) gibi NATO ülkelerine satış yapmıştır.

ABD OSK'nin önemli dayanaklarından biri de silâhlı kuvvetlerdir. 2,23 milyon ABD askeri ve 950 bin yedek asker 1974/75'de silâh tekellerinin kontrolü altında genel kurmay emrindeydi. 1974 yılı başında ABD dışındaki ABD askerlerinin sayısı ise şöyleydi: Avrupa 311 bin, Güney Doğu Asya 60 875, Pasifik Okyanusu ve Uzak Doğu 145 bin, Latin Amerika 20 bin, diğer ülkeler 25 bin.

ABD OSK, iktisadi ve siyasi çıkarlarını korumak için, tekeli burjuvazinin sosyalizm düşmanlığı platformu üzerinde, ABD siyasi ve askeri karar mercilerine kendi adamlarını yerleştirmektedir. 1940-1967 yılları arasında gerek Pentagon'da gerekse Dış İşleri Bakanlığı'nda karar mercilerinde görevli 91 politikacı ve yüksek rütbeli subayın 70'i silâh tekellerinden ya da bunlarla içiçe geçmiş bankalardan gelmekteydiler. ABD Kongresinin bir araştırma komisyonunun tespitine göre 1969 yılında en yüksek rütbelilerden 2072 emekli subay en büyük silâh firmalarının yönetici kademelerinde görevlendirilmiştir. Örneğin «General Dynamics»de görev alanların sayısı 187 idi, bunlar arasında 27 general ve amiral bulunuyordu. Bu eğilim 1970'lerden sonra daha da kuvvetlenmiştir. ABD OSK'nin nüfuzu ABD'nin siyasi ve ekonomik kararlarında giderek daha etkili olmaya başlamış, başta CIA olmak üzere tüm gizli güvenlik örgütlerinde ve Dış İşleri Bakanlığı'nda önemli yerlere adamlarını yerleştirmiştir.

Sabık Dışişleri Bakanı Melvin Laird bir milyar dördü, aynı zamanda silâh tekellerinin Kaliforniya grubunun adamı olup silâh siparişleri komisyonuna üyeydi. Nixon'un başkanlığı döneminde devletin silâh siparişlerinden % 20'si Kaliforniya grubuna yapıldı. Aynı dönemdeki Dışişleri Bakanı vekili D. Packard,

Ordu-Sanayi-Kompleksi sosyalizm için oldukça yeni bir deyim. Kapitalist ülkelerde tekeli gruplarla ordu ve devlet üst kademelerinin bütünleşmesini ifade ediyor. Silâh ve tehzizat üreten dev tekeller, ordu ve devlet bütünleşmelerini, daha kesin bir kontrol sağlamak ve sürekli savaş atmosferi yaratılmasıyla pazar genişletmek ve pazar garantilemek üzere yoğunlaşıyorlar. Bunun somutlanması, tekellerin Yönetim Kurulu Üyelerinin veya tekellerle ilişkili kişilerin ordunun ve genel olarak bürokrasinin üst kademelerinden seçilmesi oluyor.

ABD'nin Türkiye'ye silâh ambargosu uyguladığı şu günlerde, bir yandan ABD «Lockheed Aircraft Corp.» nin İtalya'daki fabrikalarında yapılan savaş uçakları ithal edilirken ve savaş sanayi için yabancı şirketlerle temasa geçirilirken öte yandan da «ulusal savaş sanayi» çılgınlıkları atılmaktadır. Türkiye'deki tekeli burjuvazi, kendisinde nasibini aldığı dünya krizinden kendi çapında bir «Ordu-Sanayi-Kompleksi (OSK)» kurarak kurtulmak istiyor. Tekeli burjuvazi bir yandan emekliye ayrılan yüksek rütbeli subayları şirketlerinin idare heyetlerinde istihdam ederken, öte yandan büyük miktarlardaki paraları silâhlı kuvvetleri güçlendirme vakıflarına bağışlıyor. Böylece hem vergi kaçırıyor, hem de amaçladığı OSK için fon biriktirmiş oluyor. Ayrıca başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçileri ve çalışanları iliklerine kadar sömürdüğü yetmiyormuş gibi, şoven propaganda yoluyla kitlelerin yurtsever duygularını da sömürerek ellerindeki son kuruşa da el koyuyor. Gerek küçük burjuva milliyetçileri, gerekse satılmış sendika ağaları bunun böyle olduğunu işçi sınıfından ve halkımızdan gizliyorlar. İşçi ve memur tasarrufları bu fonlara akıtılıyor.

Tekeli burjuvazinin ekonomik ve siyasi olarak geleceğini güvenlik altına alma girişimleri belki kısa vadede kendisine yarayacaktır. Fakat uzun vadede bu girişimler tekeli burjuvazinin ve Türkiye'deki kapitalizmin yıkılışını önleyemeyecektir. Bunun böyle olacağını dünyanın en güçlü OSK'ni (Ordu-Sanayi-Kompleksini) kurmuş olan ABD örneğindeki gelişmeleri incelemek görelim.

TABLO .I

Şirketin Adı	1969'da toplam ciro (milyon dolar olarak)	Devlet siparişlerindeki payı (yüzde olarak)	çalışanların sayısı
«General Dynamics Corp.»	2 508	80	103 600
«Lockheed Aircraft Corp.»	2 074	89	97 600
«McDonnell Douglas Corp.»	3 023	41	107 503
«Boeing, Co.»	2 834	35	120 500
«North Am. Rockwell Corp.»	2 667	61	102 247
«Northrop Corp.»	564	52	25 200
«United Aircraft Corp.»	2 348	52	68 481

Kaynak : F. O. Miksche, Silâhlanma Yarışı, Sebep ve Sonuçları, Stuttgart 1972, s. 51

TABLO .II

ABD'nin Silâhlı Kuvvetler Bütçesi (milyar dolar olarak)			
1973	1974	1975	
80,5	87,1	94,0	(uzun vadeli silâh projeleri dahil edilirse : 107,7)

askeri elektronik fabrikası «Hewlett-Packard»ın idare heyetinde olup aynı zamanda «General Dynamics» firmasının müdürüydü. Şimdiki ABD Savunma Bakanı J. Schlesinger ise ekonomi uzmanıdır. ABD Hava Kuvvetlerinin «Düşünce Fabrikası»nda, «Rand Corp.» da nükleer strateji uzmanı olarak çalışmıştır, ayrıca ABD «Atom Enerjisi Makamlarında» yöneticilik yapmış. Pentagon'da görevlendirilmesinden önce de CIA'de önemli bir sorumluluk taşımıştır.

ABD'nin OSK'nin emrinde bir sürü örgüt bulunmaktadır. Kompleks bunlar kanalıyla ekonomik, siyasi ve askeri isteklerini uygulamaya koymayı başarmaktadır. Ancak son zamanlarda gerek kapitalizmin içinde bulunduğu ekonomik kriz, gerekse dünyadaki barış, demokrasi ve sosyalizmden yana olan güçlerin kazandıkları başarılar ABD tekeli burjuvazisinde OSK'ne karşı bir eğilim geliştirmiştir. Bu karşı eğilim dış politikaya da yansımakta, bu kısım emperyalizmin müdahaleci ve anti-sosyalist karakterini taşımakla birlikte daha «vumusak» metotlar uygulamayı amaçla imaktadır.

● ABD ORDU-SANAYİ-KOMPLEKSİNİN GÜCÜNÜN SINIRLARI

Son zamanlarda emperyalizmi, uluslararası ilişkilere kendini uydurmak ve dünyada sosyalizmin artan gücü karşısında gerilemek zorunda kalmıştır. Bu du

SSCB nükleer denemelerin yasaklanmasını önerdi

Sovyetler Birliği Birleşmiş Milletler Genel Kuruluna her türlü nükleer denemenin yasaklanmasını önermiştir.

SSCB'nin Birleşmiş Milletler nezdinde deki temsilcisi Yakob Malik BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'a SSCB Dışişleri Bakanı Andrei Gromiko'nun bu konudaki bir mektubunu iletmiştir. Gromiko bu mektubunda, 16 Eylül'de başlayacak olan BM Genel Kurulu gündemine, her ortamda nükleer denemelerin yasaklanmasını öngören bir maddenin eklenmesini istemektedir. Gromiko'nun mektubuna, bu konuda Sovyetler Birliği tarafından hazırlanan bir karar tasarısı eklenmiştir.

Bilindiği gibi, BM Genel Kurulu 1964 yılında nükleer denemelerin havada ve suya yapılmasını kısmen yasaklayan bir karar kabul etmişti. O tarihten bu yana nükleer denemeler yeraltında yapılmaktadır. SSCB'nin bu önerisi kabul edildiği takdirde dünyamızda artık yeraltı nükleer denemeleri de yapılmayacaktır.